

LAHOLMS TIDNING

N:R 168. ARG. 27.

Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm

TORS DAGEN DEN 24 JULI 1958

Ansvarig utgivare J. B. Bengtsson

Lösenummer 25 öre

Dansk militärballong i Laholm Föll ned i gatukors på Värnen

Personalen hos Hurtigs i Laholm fik i går uppleva sensationen att se en ballong landa på en av stadens gator. Serviceman Sven-Ake Svensson upptäckte vid 17-tiden en ballong svävande över Värnen. Den sänkte sig långsamt och så småningom föll den ned i hörnet av Mellbystrandsvägen och Cirkelvägen.

Ballongen, som var röd och omkring en meter i diameter, var försedd med en s. k. radiosond och uppsänd från Artilleriskydeskolans Pejleavdelning i Köpenhamn. En medföljande biljett bad den rättsinnige upphittaren att sända tillbaka sonden (ballongen fick däremot behållas) och utlovades en belöning om tio danska kronor + 2,50 i frakt.

På biljetten fick man vidare veta, att "dena radiosond tillhör den danska hären. Med ballong har sändaren skickats 25 kilometer upp i luften, och på vägen har den avgivit rapporter om tryck, temperatur och fuktighet. Sonden har vidare följts med radar, som gjort det möjligt att bestämma vinden i skilda luftlager."

Vidare talar man om, att sonden, som är ungefär av en modern bordstelefon storlek inte har något handelsvärde, men eftersom den kan användas igen vill man ha den återsänd i lämpligt emballage.

Den danska väderballongen togs omhand av serviceman Sven-Ake Svensson, som förföljde ballongen och lade beslag på den, när den föll ned i korsningen Mellbystrandsvägen — Cirkelvägen. Tio kronor (danska) får han i belöning för att han återsänder sonden, som han här håller i vänster hand. Ballongen i den högra får han däremot behålla.

Man fick slutligen veta, att

sonden avsänts samma dag från Köpenhamn, och alltså med vinden tillryggslagt vägen till Laholm på några få timmar.

178 veingebor till Halmstads mejeriförening

Ett stort antal medlemmar i Veinge mejeriförening, tillhörande den grupp som begärt sitt utträde ur föreningen för att gå till Halmstadsortens mejeriförening, var i går kallade till informationsmöte i Vingslätt. De hälsades välkomna av Arne Jacobsson i Sönnergård, vilken även utsågs att leda förhandlingarna.

Det meddelades, att samtliga ansökningar om inträde i Halmstad 178 stycken, nu hade inlämnats, och att dessa var bindande i två år framåt. Det uttalades vissa farhågor att mjölkhämtningen på gårdarna skulle försämrats, men Axel Månsson, Orreberg, upplyste om att de utfästelser, som lämnats i kommittébetänkandet, skulle hållas av Halmstadsföreningen. Mötet gick i övrigt helt i enighetens tecken, och det var mest praktiska detaljer som ventilerades.

Besluts tilläts att kommitté utgöra kontaktorgan med Halmstadsortens mejeriförening och i denna invaldes: Axel Månsson, Orreberg, Anders Kjellson, Bölar, Fritjof Johansson, Skogaby, Nils Magnus Karlsson, Vessing, Svante Hallonlöf, Sövdared, Arne Jacobsson (smk), Ake Larsson, Skogaby, Lars Jönsson, Veinge, Malte Jönsson, Öringe, Erik Elisson, Cenevad, Håkan Johansson, Mestocka, Johan E. Bengtsson, Göstorp, Ivar Karlsson, Tönnersjö, Gunnar Karlsson, Göstorp, O. Strömberg, Göstorp och Gunnar Svensson, Göstorp.

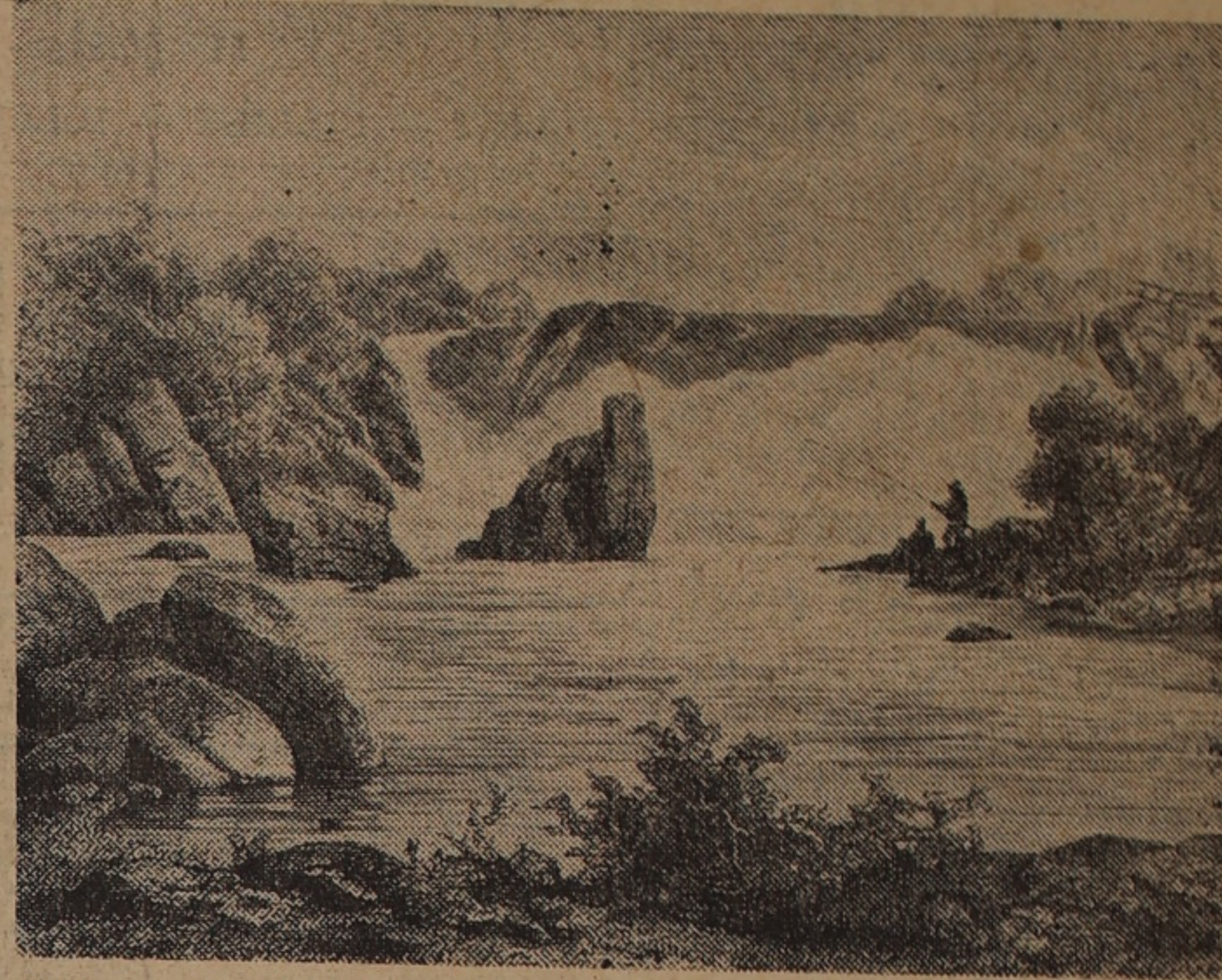
De kom till dans i Karsefors med vagnar ifrån långa håll

DET VAR DANS I KARSEFORS även när seklet var ungt, och medan det gamla seklet ännu hade några år kvar. Joel Paulson berättar här om en danskväll på 1890-talet. Karsefors och Pråmhuset hette den tidens dansbanor, dit man kom med häst och vagn från alla södra Hallands socknar. Då som nu kunde natten bli dag, innan man var hemma igen.

DET VAR sista söndagen i juli. Många skjutsar från de olika socknarna i häradet, fullastade med glad ungdom var på väg mot Laholm. Varje socken hade en spelman med sig, som flitigt under färdens förhöjde stämningen med musik på dragspel eller fiol. Värdet var vackert och färdens det nöje.

Vi ifrån skogsbygderna hade våra lövprydda vagnar förspända med pigga små lättfotade ölands- och hästar, och till musikens toner sjöng både flickor och pojkar den tidens visor och sånger, så tiden gick fort över de berg- och dalar skogsbygdernas vägar då påminde om. När vi kom till Laholm ställdes hästarna in på någon av de många köpmansgårdarna, som hade stallar för sina kunder.

Från Laholm hade en del lantbrukare ordnat med regelbundna turer till Karsefors och Saghushunds dansbanor.

Vid den då otämjda Karsefors, svärmade stadsmamseller med pojkar ifrån Knäred och Hishult i den troiska sommarnatten.

KARSEFORS var då inte "torrlagt" utan välvde utför sitt stup så som skaparhanden en gång i tidernas morgon danat detta majestätiska underverk. När så solen strålade och bildade en mångfärgad regnbåge i de dimmoln som bildades vid fallets fot och laxarna i mängder försökte hoppa över fallet för att komma längre upp i floden, då var detta en sevärdhet som man aldrig glömmet, och det händer ibland att man undrar om atomkraften möjligen en gång i framtiden skall göra vattenkraften överflödigt så att Karsefors ännu en gång i lugna sommarnätter skall låta sitt mäktiga orgelbrus höras milsvitt över nejden.

När vi så sett oss mätta på Karsefors, gick färden till härads största dansbana, Saghushult, belägen å den natursköna plats man kan tänka sig.

Från den högt belägna landsvägen från Laholm mot Ysøy, Hishult och Växtorp går en brant stig i dalen vid Lagans strand som pryddes av väldiga månghundraåriga ekars kronor. I den ljunma sommarkvällen tycktes

de liksom stå och lyssna till ungdomens glada sommarnattssamtal och skrat och stampet av lätta fötter på banans tillor efter musikens toner.

Själva floden har här lugnat sig efter strapatserna vid forsens längre upp. Den flyter så stilla och lugnt och speglar ekarna i sin blanka yta. På andra sidan syns en dimma stiga upp och med litet fantasi blir skaldens ord verklighet:

Kvällens guldmoln fästet kransa, älvorna på ången dansa och den bladbekrönte näcken, gigan rör i silverbäcken.

DET VAR intressant att stå som halv vuxen pojke och se hur sirligt köpmansöner och butiksbiträden från Laholm svävade om med de små hattprydda stadsmamsellerna, och göra jämförelser med bondsöner och de dukklädda bonddottrarna, som tycktes trampa lite mera hårt i dansbanans golvräder. Så fram emot 12-tiden på natten var det till att bryta upp, och skjutsarna från Laholm med de stora bastanta ardennerhästarna mötte med sina Forts. å sida 5

God efterfrågan på svensk potatis Men nu hotar bladmögelangreppen

— Sommarpotatisen har börjat växa på allvar nu omtalar disponent Knut Ringblom i Vallberga Lantmannaförening för Laholms Tidning. Så länge torkan rådde växte den men nu har regnet satt fart på dem ordentligt, och man får nog säga att regnet kom i elfte timman — åtminstone för sommarpotatisens del. Att vi nu fått tillräckligt med regn för dem är ju en annan sak.

— Efterfrågan har faktiskt varit god, t. o. m. större än tillgången, och priserna till odlarna har de senaste dagarna hållit sig på omkring 40 kr pr 100 kg. Det är ett hyggligt pris, betydligt bättre än i fjol, och odlarna tycks också ha varit nöjda.

— Den senaste veckan har det dock importerats rätt så mycket nypotatis, speciellt från Holland men även från Danmark och i någon mån från Belgien, detta trots att importavgiften utgör 7,35 kr pr 100 kg. Jag hörde just i dag att det holländska partipriset här i Sverige — alla avgifter inberäknade — ligger på 34 kr. Räknar man då att frakten till Göteborg går på ett par kronor så ligger den holländska potatisen ca: en tia under den svenska.

— Trots detta har vår svenska potatis varit mest omtyckt i privathushållen, medan den holländska Bintjen har gillats mest av storköparna som sjukhus, regementen o. s. v., detta delvis beroende på att den är jämnare. Vi räknar dock med att den svenska nu snart kommer att växa och att priserna sjunker ner till samma nivå som på den holländska och då kanske vi slipper importen.

— Vi skickar varje dag så mycket vi får — det rör sig om flera billaster till Mellansverige, där man tycker bra om Vallbergapötatisen.

Bladmögel som ett brev på posten

— Men nu kommer det stora hotet mot både sommar- och vinterpötatis och det kommer som ett brev på posten, fortsätter disponent Ringholm. Det är bladmöglät. Det har redan börjat uppträda i Skåne och speciellt på Österlen har man märkt det i stor utsträckning. Den våtvarma vädret, som nu råder, utgör den allra bästa jordmån för bladmöglät, och det kommer att mysket snabbt med sydliga vindar.

Forts. å sid. 2

Bohuslänning rymde från Skogsgård i Veinge i går

Det är inte så ofta som det inträffar rymningar från den öppna fängvårdsanstalten Skogsgård i Veinge trots att där finns en hel del tjuvar och liknande som avtjänar sina straff — i regel senare delen av dessa. Men i går avvek i varje fall en bohuslänning, som dömts till ett rätt långt frihetsstraff för bl. a. grov stöld.

Rymmaren är en hemlös och rotlös 29-åring, som någon vecka vistats på kolonin. Av någon anledning trivdes han inte utan bad att få bli förflyttad till centralfängelset i Malmö, vilket hade beviljats. Därför fick han på onsdagen stanna hemma från det vanliga skogsarbetet men

när man vid 11-tiden sökte honom för transporten var han försvunnen. En kamrat uppgav att man sett bohuslänningen gå upp i skogen vid 9-tiden och sedan dess har han varit totalt försvunnen. Anstaltens personal sökte honom och även polisen Forts. å nästa sida.

Hishults RLF-are på trevlig utfärd

Ett femtiotal RLF-are från Hishult med damer hade hörsammat avdelningens inbjudan till en studiefärd till Skåne i tisdags. Reseleddare var instruktör Georg Eriksson från Hushållningssällskapet och färden gick i strålände väder till Österlens fagra nejder. Den blev också mycket lyckad fast längden var 38 mil och man var hemma först vid 11-tiden på kvällen.

Första anhalten var Maltesholms vackra gods på slutningen av Linderödsåsen, varifrån man hade en enastående vacker utsikt över Kristianstadssläätten. Kristianstads läns lantbruksskola på Bollersups gamla slott besågs ingående, och så hälsade man på hos lantbrukare Gustav Andersson i Ingelstorp, där man särskilt beundrade hans vackra utsädesodling av Bintjepötatis.

Här bjöds deltagarna också på kaffe. Över Käseberga gick bussen till Hammenhöj, där herrarna tittade in hos Otto Olssons land.

Linnés födelsehem och Salje fick SLKF-besök från Veinge

Ända till Blekinge ställde i förgår ett 25-tal damer i Veinge-Tjärby SLKF-avdelning sin sommartufflykt. Resan blev lyckad, trots att värdet försämrades fram på eftermiddagen. Resan startade redan kl 6.30 och inte förrän kl 11 på kvällen var man åter hemma. Resans höjdpunkt var säkerligen besöket hos författaren Sven Edvin Salje. Det var dagens sista programpunkt, men hans lilla förminnestuga väckte mycket stort intresse.

Innan dess hade man hunnit besöka Ikea, som är ett av Nordens största möbelföretag. Där efter fortsatta resan till Stenbohus, där Linnés födelsehem Råshult besågs. Här förtäres också de medhavda matsäckarna. Resan gick så tillbaka till Almhult där man denna gång besökte glasbruket och gjorde en del inköp i

stora fröfirma och damerna tog lantushållsskolan i betraktande. Den gamla medeltidsborgen Glimmingehus fick också besök, innan färden gick över Simrishamn och Kivik, där man roade sig en stund på marknaden för att sedan styra kosen åter mot Halmstad.

Inget serum mot ormbett i Laholm Gör ingen nytta säger doktor Edén

Genom pressen har de senaste dagarna gått en artikel om en 11-årig flicka, som under blomsterplockning i trakten av Höör blivit ormbiten och hur flera sjukhus vägrade att ta emot henne och ge henne serum. Hur ställer det sig här i södra Halland om någon skulle bli biten av en huggorm? Laholms Tidning ställer frågan till provinsialläkare Lars Edén på sjukstugan i Laholm.

— Här gör jag inte ett enda dugg vid några ormbett, kommer det mycket överraskande svaret från dr Edén. Det är minst tio år sedan jag helt och hållet slutade med att ge något serum, sedan en lasarettsläkare i Västerås vid namn Norlin efter undersökningar påpekat att ormserum inte gör någon nytta. Det är helt enkelt onödigt och en patient, som fått sådant serum, blir sedan överkänslig mot steklampsserum om han skulle behöva sådant. Artikeln är för övrigt missvisande i så måtto, att svullnaden efter ormbett inte hjälps med någon seruminsprutning utan den sitter tills kroppen själv motarbetat den. Nog förekommer det ett par fall

om året av ormbett här i södra Halland, men farligt är det inte. Man skall bara ta det hela lugnt.

— I övrigt kan jag konstatera, att det varit ovanligt friskt i sommar och några infektionssjukdomar som paratyfus och sådant har inte förekommit mer än det alltid gör. Rätt mycket mässling grasserar i bygderna, men det är ju en rätt så godartad sjukdom som sällan ställer till med några tråkigheter. Nägot ökad arbetsbörda får man givetvis av den stora badgäst invasionen men det har inte varit så farligt i år, utan även sommargästerna har varit ganska friska.

Kyrkoherde i Örkellunga tillsätts av Kungl. M:jt

Kyrkoherdeval skall som LT tidigare meddelat inom kort förrättas inom Örkellunga och Rya församlingar och då gäller det om församlingarna kan enas om någon av de i förslaget uppsatta eller om det skall bli frågedagsförrättning. Om stor enighet uppnås kan det tänkas att Kungl. M:jt följer församlingens önskan.

Efter det att de tre av domkapitlet föreslagna sökandena till tjänsten i tur och ordning provpredikant, äger så kallad frågedagsförrättning rum. Denna förrättning tillgår så, att ordföranden för förrättningen (som bör-

jar omedelbart efter högmässans slut) tillfrågar menigheten om den är nöjd med de på förslaget uppförda. Om nu någon närvarande, som är röstberättigad, skulle önska fjärde provpredikant, skall han resa sig upp och säga namnet på den prästman som önskas kallad. Därefter sker omröstning om församlingen skall kalla fjärde provpredikant eller ej. Omröstningen sker efter röstlängderna med blanka röstsedlar på vilka den föreslagna namn skrivs — eller med nejsedlar.

För att en fjärde provpredikant skall kunna kallas, fördras dock att den föreslagna erhåller minst 300 röster.

Sedan valet ägt rum, skall tjänsten ledigförklarad för sökanden direkt hos Kungl. M:jt. Tjänsten skall nämligen denna gång tillsättas av Kungl. M:jt — den så kallade tredjegångstillsättningen — 41 par. 4 mom. lagen om tillsättning av prästerliga tjänster d. 7 december 1934.

Då det kan sägas att det endast under särskilda förhållande begäres fjärde provpredikant, är det väl lugnat för församlingen att kunna godtaga dem som fått förslag. I allmänhet följer Kungl. M:jt församlingens val, om detta ger uttryck för en stark önskan inom församlingen, men det är ingalunda säkert. Men en stark röstövertikt för någon av de tre kallade kan anses som en säkerhet för att församlingens önskan tillmötesgås.

Första fröskörden i Södra Halland...

Se, de inte trevliga ut de här små travarna som sträcker sig över ett stort fält? De representerar årets första fröskörd i södra Halland och ger goda löften om en fin skörd även i fråga om säd och andra växt-

slag. Det som synes här ovan är ångsvingel, och LT-fotografen hittade fältet hos Axel Månsson på Orreberg. På ett annat, ännu större fält hade hr Månsson lika vackert rajgräs.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör och annonschef:

STIG JONSSON

Redaktionschef:

OLOF ASS-PETERSSON
Dagligt nyhets- och an-
nonssorg för Laholms
stad och östra Halland,
Markaryd samt angrän-
sande delar av sydvästra
Småland och nordvästra
Skåne.

Telefoner:

Redaktionen 300

Expeditionen och an-
nonsskontoret 299

Kamrer J. Janssons

bostad 199

Annonschef Stig Jonsson

bostad 299

Fremmedspråk för 1958:

Helsa 38— halvår 20—

kvartal 10:50, mån. 4—

Postgiro 17 57 58.

Lösnummer 25 öre.

Annonsspriser:

Före text 35 öre pr. rad.

Textsida 37 öre pr. rad.

Särsk. begärd placering

i textsida 39 öre pr. rad.

Önskas hyra, platsökande

o. borttappat 30 öre mm.

Förlovnings-, lysnings-,

vigsel- o. födelssannonser

7 kr. För hänvisning till

och svar emottagande

deb. 1—

Knäreds SLKF avd.

har möte i Trälshults skola lör-
dagen den 26 juli kl. 14.00.

Kommittéerade.

FOTBOLL

Kornhults idrottsplats

fredag kl. 19

VAXTORPS BOIS—

KORNHULTS IK

Glasögon

rätt adress
för goda

Glasögonhuset

Stora Torg Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

Halmstad

BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT

Fr. o. m. i morgon, fredag

REALISERA vi

SKOR

ERIC KARLSSON

Posthuset,
Laholm.
Tel. 205.

Manufaktur- o. Skoaffär.

BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT — BILLIGT

SOMMARMÖBLER

Litet av varje säljes extra billigt.

ANDRÉNS

Stortorget

Tel. 69

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

50 år

fyller i morgon lantbrukaren
John Valdemar Johansson, Pers-
torp, Eldsberga.

50 år

fyller i morgon murarmästare
Erik Georg Persson, Mestoc-
ka. Han är född i Jantorp och
kom tidigt ut i förvärvslivet som
murare. För ett femtontal år se-
dan blev han egen mästare och
han har gjort sig känd som en
duglig och skotsam man.

FÖRLOVNING

— mellan elektrikern Arne
Persson, Höganäs, och kontörst
Kerstin Edvardsson, Norra
Vram, dotter till framtidige lant-
brukaren Edvard Nilsson och
hans efterlevande maka Edith,
f. Johansson.

HYLLNINGAR

— Ankefru Josefina Jönsson,
Skånes Värjö, blev på sin 85-
årsdag föremål för hjärtliga
hyllningar och lyckönskningar.
Tidigt på morgonen uppvaktas-
des hon av söner och döttrar
med resp. fruar och mäggar, vil-
ka överlämnade blommor och
penninggåvor. Under dagens
lopp förädrades jubilarerna vidare
presenter och blommor, varjäm-
te telegram från när och fjär-
an. På kvällen gav jubila-
ren middag för sina närma-
ste.

DÖDSFALL

J. B. Olsson. Agronom J. B.
Olsson, Båstad, har avlidit. Han
var född 1872 i Lya, Östra Ka-
rup, och kom som lantbruks-
elev till Alnarp, där han 1901
avlade agronomexamen. Samma
år blev han boställare på Råbe-
lövs gods samt tillträdde 1904
befattningen som inspektör på
Årups gods under Trolle-Ljung-
by. 1906-1907 vikarierade han
som föreståndare för Bollerups
lantbruksskola och var året där
på förvaltare på Odersberga
gård under Råbelövs gods. 1909
övertog han Trolle-Ljungby
gård på arrende och där stan-
dade han till arendetidens ut-
gång 1921. Redan 1920 hade han
då inköpt Snogerödsgården i
Gudmundtorps socken, vilken
han innehade till 1950, då han
sålde den och bosatte sig i Bå-
stad. Närmast sörjes han av dot-
tern Elsa, gift med kyrkoherde
Felix Bohman, Kumla prästgård
Tärna, sonen Lennart, banktjän-
steman i Malmö, sonen Ragnar,
tandläkare i Malmö, dottern
Vera, gift med handelsträdgårds-
mästaren Sven-Erik Ekerot,
Binga, dottern Stina, modellist
i Malmö, samt barnbarn och sy-
ster.

BEGRAVNING

— En högtidlig jordfästning
har ägt rum i Båstads kyrka då
stoftet efter f. lantbr. Petter
Magnus Svensson, Karlslund,
Båstad, vigdes till griftofr. Vid
båren preserverade snickarmäs-
tare Hilmer Broberg och köp-
man Uno H. Nilsson, Båstad.
När kistan i procession fördes
in i kyrkan spelade musikdir.
Bengt Ekhem, Kumla, "Min vi-
lotimme ljuder" av A. Run-
bäck och därefter sjöngs ps 154:4 som församlingssång. Kyrko-
herde Samuel Adrian, Båstad,
förrättade jordfästningen och
höll i anslutning härtill en be-
traktelse med utgång från or-
den i Jesaja 55:6 "Söken Her-
ren, medan han låter sig finnas,
åkalla honom medan han är nä-
ra". Efter de tre skolvärna mull,
Fader vår och ps 502:2 följde
begravningsmässan med offici-
anten som sjungande liturg. Ps.
157:3 avslutade akten i kyrkan.
Som utgångsmusik spelade mu-
sikdir. Ekhem "Jag längtar av
allt mitt hjärta" av J. S. Bach.
Vid gravstenen på Nya kyrkogår-
den förrättade officianten bön
och sedan de närmaste tagit ett
sista farväl talade f. överban-
mästare Johan F. Sahlström,
Båstad, för grannarna och även
köpmann Wigo, Båstad, talade
till minnet. De sörjandes tack
för hedersbevisningen vid bår-
en frambrävs av f. överbanmästare
Sahlström. En rik och vacker
blomstergård hade ägnats min-
net av P. M. Svensson.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.— En högtidlig jordfästning
äggde i går rum i S:ta Katarina
kapell i Halmstad då stoftet ef-
ter byggmästare John Olsson,
Laholm, och f. lantbrukare Ivan
Petersson, Skottorp. Som in-
ledning spelades Preludium av
Bach varpå följde ps 287:1 samt
jordfästningen som förrättades
av komminister Stenbäck. Be-
gravningsmässan inramades av
ps 380:9-10 och 425:6. När kistan
sänktes för kremering spe-
lades Ave maris stella av Grieg.
De anhöriga tog ett sista farväl
av den bortgångne och till hans
minne talade sonen, ingenjör
Sten Olsson, Malmö, byggmäs-
tare John Svensson samt lant-
brukare Carl Johansson, Vall-
berga. Komminister Stenbäck
läste en bön och lyste frid över
griften. De sörjandes tack för
hedersbevisningen framfördes
av byggmäst. Svensson. Vid ut-
gången ur kyrkan spelades Pil-
grimskörnen av Wagner. Många
vackra blommor hade sänts till
båren.

MARKARYD

Realisationen fortsätter

MASSOR AV VAROR TILL EXTRA LAGA PRISER.
Se våra 9 skyltfönster.

Yngve Olson, Markaryd. Tel. 10068

Skjortor

som är
lättare
att tvätta
elegantare
att bära:

- NON IRON. hartsbehandlad bomull, tvättas som nylon, fordrar ingen eller ringa strykning. 22:50 — 29:50
- CHARMEUSE-NYLON (även kallad jersey- eller trikånylon). Ytterst lätt-tvättad. Strykes ej. 32:— — 39:50
- TERYLENE, 67 % Terylene och 23 % bomull. Säsongs stora nyhet. Lätt att tvätta som nylon. Fordrar ingen strykning. 42:—
- HELSPUNNEN NYLON. Ser ut som en poplinskjorta men består av 100 % nylon. Lätt-tvättad och strykningfri. 43:—

Från realisationen överblivna herrskjortor såväl enfärgade poplinvaror som kraftigare arbetskläder: endast 9:50

Ett parti slipsar (normalt pris mellan 6:50 och 12:— kr, bortslumpas för kr. 3:— pr styck.

Lindbergs
— Kläder att lita på —

Nya rekord noteras för varvsindustrin Sverige ökade mest

Vid halvårsskiftet hade varven under arbete — bortsett från Kina och Sovjet, som ej lämnat någon uppgift — 1.651 ångfartyg och motorfartyg på tillsammans 10.133.497 bruttoton, meddelar Lloyd's Register of Shipping. Detta är den högsta siffran som någonsin förekommit och den innebär ökning med 68.038 ton sedan första kvartalet.

Över hälften av tonnage som är under byggnad består av tankfartyg — 359 st. på sammanlagt 5.257.975 bruttoton, vilket är

God efterfr....

Forts. fr. sid. 1

sprida sig till våra trakter. Då gäller det för de sydhalländska potatisodlarna att sätta in besprutningen omedelbart så snart väderleken medger detta. Men man skall bara använda de mest effektiva preparaten eller också bordeauxvätska, om man effektivt vill bekämpa bladmöglet.

MIF:s friidrottare

har nu avverkat sina klubbmästerskapstävlingar och i samband därmed uppnåddes en hel del goda resultat. Arne Johansson satte ett nytt personligt rekord på 400 meter med tiden 51,8 och Lennart Jönsson segrade i löpning 100 meter på goda 11,5. Resultat. Seniorer: 100 m. 1) Lennart Jönsson 11,5, 2) Arne Johansson 11,7, 3) Allan Adolfs-son 12,0.

Diskus: 1) Sven Sandberg 33,90, 2) Karl-Emil Svensson 31,09, 3) Lennart Jönsson 29,91. 400 m: 1) Arne Johansson 51,8, 2) Lennart Jönsson 52,5, 3) Allan Adolfs-son 55,4.

Kula: 1) Sven Sandberg 10,18, 2) Lennart Jönsson 10,15, Allan Adolfs-son 9,28.

Juniorer 16 år. 100 m: 1) Helge Helmersson 12,0, 2) Leif Blomqvist 12,5.

Diskus: 1) Leif Blomqvist 22,90, 2) Helge Helmersson 20,80. 300 m: 1) Helge Helmersson 39,9, 2) Leif Blomqvist 42,8.

Kula: 1) Helge Helmersson 9,05, 2) Leif Blomqvist 7,52.

MIF:s orienterare

har i kväll träningsorientering med start fr. kl. 18. Samlingsplats är badplatsen och banläggare Assar Frick. Banlängderna blir 3, 5 och 8 km. Den senaste träningsorienteringen samlade i det regniga och kalla vädret blott

ett fåtal deltagare. De bästa resultaten blev:
Långa banan: 1) Rune Svahn 1,24,40, 2) Alf Lindberg 1,31,24.
Korta banan: 1) Gerd Yngvaldsson 1,33,10.

6000 deltagare på konferens

Kristliga Ungdomsförbundets i Sydsvenska stora årskonferens har i år varit förlagd till det vackra Strandhem vid Hjelmsjön i Örkelljunga där den hållits på söndagen och måndagen. Besökareantalet uppskattas till mellan 5.000 å 6.000 personer varav över 4.000 på söndagen. Denna dag kunde man på parkeringsplatsen räkna över 650 bilar. Söndagen bjöd på ett strålende vackert väder medan däremot måndagen var regnig. Kollekten på söndagen uppgick till över 12.000 kr., varjämte 1.400 kr. inflöt i särskild kollekt till Sång- och musikförbundet.

Pressklipp

Boxningsmatchen

i Göteborg mellan en svensk och en tysk boxare — då svensken enligt referaten slog tysken i ansiktet så att han förlorade sansen och föll i golvet — kommenteras av Morgonbladet (fp):

Borde det inte äntligen vara tid att förhålla dessa vedervärdiga uppträdanden? Det tas risker i många idrotter. Det må vara. Men i boxningen är det just själva fitnessen att slå motståndaren så att han blir sanslös. De medicinska undersökningarna som gjorts visar också en stark frekvens av hjärnskador hos boxarna. Det är bara följderiktigt att det blir så. I det betydande kringprat som består segren i det senaste slagmålet konstaterar en tidning det märkliga i att svensken trots en rad matcher fortfarande är oskadd i ansiktet och saknar de bland pugilister vanliga tecknen i form av blomkålsöron, bräckta näsben och så vidare. Också det belyser det förnedrande i att lagligen tillåta boxningen.

Varje ny match ger nya be- lägg för att boxningen bör för- bjudas, slutar tidningen. Det vore ett led i att bekämpa våldsmoraliteten och att förhindra mänskliga tragedier.

205.173 ton mera än under första kvartalet.

För de flesta ledande skepps- byggnationerna noteras ökning under andra kvartalet. Vid de svenska varven var ökningen störst — 59.481 bruttoton — och vid andra kvartalets utgång hade dessa varv 623.040 bruttoton under arbete och därmed slogs också alla tidigare rekord.

Den tidigare omtalade nedgång en vid de japanska varven fastslås nu i siffror i Lloyds rapport: minskning med 202.228 ton sedan första kvartalet till 1.255.563 ton. Storbritannien leder nu överlägset med 2.295.371 ton och här noteras ökning med 31.517 ton.

Potatisodlare!

BLADMÖGLET ÄR PÅ VÄG —

Spruta nu

Använd endast marknadens effektivaste preparat eller bordeauxvätska.

Beställ omgående hos någon av våra sprutförare eller direkt till

Vallberga Lantmannaförening

Tel. växel 200

KOSTYMER

mans fr. 78 — 158 kr.

KOSTYMER

yngl. fr. 48 — 98 kr.

BLAZERS

mans 68 — 88 kr.

BLAZERS

ynglings 25 — 55 kr.

BILDRESS

mans 48 kr.

BILDRESS

ynglings 42 — 62 kr.

POPLINROCKAR

mans 58 kr.

POPLINROCKAR

ynglings 38 kr.

GABARDINROCKAR

68 — 78 — 88 kr.

SPORTSKJORTOR

mans 12 — 14 — 18 kr.

JACKOR

BYXOR

VÄLKOMMEN TILL

HÄGERSTRÖMS

På Ryssgatan

Tel. 138 Laholm

Blenda

Av Märta Leijon

För inte länge sen talades det i radio om en irländsk kvinna som under förtryckets hårda år uppträdde till det irländska folkets försvar på ett modigt och tappert sätt. Fransmännen har ju sin Jeanne d'Arc, som väl de flesta känner till också i vår tid genom Ingrid Bergmans insatser på film och i teater. Vi har inte någon, tror man. Men det har vi visst. Vissa forskare påstår ju visserligen att Blenda aldrig har funnits, men de kan inte bevisa det.

Kvinnorna i Varend har sen långa tider tillbakat haft särskilda privilegier. De ärvde lika med broder. De hade rätt till manlig hedersbevisning och fick bära kungligt fälttecken vid sina praktfulla skärp i vårendsträcken. Enligt riksdagsprotokollen gjordes det vissa attacker för att ta ifrån dem privilegierna. Man väckte motion i riksdagen om att kvinnorna i Varend inte skulle få ärvva mer än kvinnor i andra delar av landet. Men det gick inte igenom i riksdagen. Tvärtom. Det blev i stället upptakten till en kamp för att alla kvinnor skulle få ärvva likasom kvinnorna i Varend. Prästers och borgares döttrar, de hade varit likaberättigade i minst hundra år.

Det väcktes motion i frågan flera gånger. Riksdagsprotokoll är verkligen mer underhållande lektyr än man kanske föreställer sig. Där möter man människor sådana hon är.

Till en början hade säkert flera sydsvenska häradar räknats samman med Varend. Petter Persson från Jönköpings län väckte tillsammans med ett par yrkesbröder ur bondeståndet motion i riksdagen om att alla svenska kvinnor skulle få ärvva lika med sina bröder. Jonas Jonasson från samma län upplyste enligt riksdagsprotokollen om att i hans hemort var det sed att man frivilligt lät döttrarna ärvva lika med bröderna, där det inte fanns omyndigskränt som tvingade dem att följa lagens bokstav. En kollega i Kalmar län berättar att man där inte vågade fria till döttrarna i Varend därför att de inte ville gifta in sig där deras döttrar skulle få det sämre ställt än de själva. Trots adelsnärskäddade motstånd fick syster lika arvsrätt med broder år 1845. Till männens ära må det sägas att det var de själva som med varm hand gjorde varje svensk kvinna delaktig av Blendas förmåner, med fri arvsrätt liksom brodern.

Det finns en bakgrund till allt detta. Småland var ett gränslandskap. Det var den tidens "mellersta östern" där det skedde ideliga gränsskräckningar och överfall, där männen ständigt kallades ut att försvara hembygden mot inkräktare och där kvinnor och äldre män stod ensamma om gårdarna och byars försvar. Småland har inte bara haft en utan många Blendor. De förtjänade mycket väl den kungliga belöning de fått. Och när man började diskutera den där beryktade statyn på Växjö torg väckte detta våldsamma opposition både i stan och bygden. Dacke var nog bra, men han var inte från Varend. Den enda man skulle kunna tänka sig på Växjö torg är väl Varends

Blenda till häst följt av kvinnor. Det är också underligt att de som söker efter motiv för film och teater aldrig har fått ögonen på Blenda. Är det männe därför att hennes kamp inte förgick i Kungliga Huvudstaden, som man brukar säga i Grönköping? Där finns faktiskt en staty som rests till minne av en annan kvinnas kamp, men den är inte i allfarsstråket. Hennes skall vi tala om en annan vecka. Både Greta Garbo och Ingrid Bergman är småländskor till börd. De har båda två någonting av Blendas kynne, hennes mod och styrka. Här vore en filmroll för någon av dem, en roll som Vändas kvinnor spelat med äran i tusen år. Modern som vägar allt hon äger för att kunna försvara barn och land. Nu kämpar hennes systor i alla lidande länder samma stolta strid mot våld och orättfärdighet i världen, men inte alla kommer att bli så grandios hyllade och hedrade som Blenda blev av männen i sin bygd. På sin tid, vill säga.

Atlantjättar i Stockholm

STOCKHOLM (TT).

Den ståtliga och ovanliga anblicken av tre atlantjättar på Stockholms Ström bjöds stockholmarna på onsdagseftermiddagen, då Cunardlinjens 34.000-tonnare Caronia kl 13.30 och norska amerikalinjens 19.000-tonnare Bergensford kl 14.30 ankrade, mellan Skeppsholmen och Slussen där Svenska Amerikalinjens flaggskepp Gripsholm på 23.500 ton låg för ankar sedan i måndags. Synen av de tre atlantjättarna med ett sammanlagt tonnage på 76.500 ton täckte emellertid bara halvan timme, ty vid 16-tiden gick "Gripsholm" vidare på sin nord-europeiska turistkryssning med sina 400 passagerare till Helsingfors. Genom dimman över skärgården på tisdagsmorgonen blev båterna för- senade en timme.

Lokföraren fann lastbil på spåret

KRISTIANSTAD (TT).

Två personer skadades och måste föras till sjukhus efter en kollision mellan tåg och personbil vid Österlövs station på tisdagskvällen.

Då kvällståget från Almhult var på ingående observerade föraren omedelbart efter det han gått ur en kurva en lastbil som stod på spåret 70 meter längre bort. Han slog ill bromsarna och gav upprepad signaler men bilen hann inte undan utan motorhuven träffades av loket. Bilen vräktades undan och föraren chaufför Nils Nyman, Dalsby, kastades ur. Han blev liggande medvetlös på marken och en tio-årig dotter som följde med som passagerare låg i förarhytten med ett sår i huvudet.

SENASTE NYTT

Upplopp i Stockholm

Tre ynglingars ljudliga diskussion om en halvliter resulterade i att nära 300 personer överföll ett par poliser som skulle försöka dämpa de högljudna ynglingarna i Kungsträdgården. Det hela urartade till ett upplopp som spred sig med stor hastighet över staden. Strax efter midnatt hade den värsta stormen lagt sig och ett 20-tal personer finkais. (Stockholm i dag TT)

15 ungdomskupper gav 50 000 kr.

Urkuppen på Långedragvägen i Göteborg där klockor och andra värdeföremål för 30.000 kr stals, förövades av en ungdomsliga. Att ungdomarna har i dagarna gripits för denna och ett 15-tal andra inbrott. Deras ålder varierar mellan 15 och 20 år. Ligans ledare är bara 17 år. Ungdomarna har kommit över värden för minst 50.000 kr. Sammanlagt har minst nio ungdomar deltagit i inbrotten, men en av dem häktades för några dagar sedan för andra brott. Han nämnde då inte ett ord om de brott som nu upplärs. Fyra av ungdomarna skall begäras häktade. (Göteborg i dag).

Veinge

Veinge vägmäskinföring

för enskilda vägar hade i går ord. föreningsstämma i Ordens- lokalen, Göteborg. Ordf. Oskar Strömberg, Göteborg, hälsade välkommen varefter Henning Nilsson, i Karaskogen valdes att leda förhandlingarna. Årsberättelsen godkändes. Det beslöts att inköpa två vägladdar att kopplas efter traktorer. Till styrelseledamöter för två år omvaldes de i tur avgående David Bengtsson, Linghult, Aron Nilsson, Bästuhult och John Svensson, Göteborg. Kvarstående i styrelsen är Oskar Strömberg, Göteborg, Henning Nilsson, Karaskogen och Folke Larsson, Skogaby. Kommunens representant är Axel Månsson, Orreberg. Till revisorer för två år omvaldes Edvin Karlsson, Skogsgård med Hjalmar Johansson, Skogsgård som suppl.

Båstad

Trippelkrook i Båstad.

I den tätta trafiken på tisdagskvällen i Båstad råkade tre bilar ut för en trippelkrook på Köpmansgatan mitt för Knut Jönssons kafé. Ingen människa kom allvarligt till skada. Vid 19-tiden fördes tre bilar österut på Köpmansgatan och då det var ideliga bilköer som körare igen båstadstrafiken stannade de två främmande bilarna. Den sista bilen hamnade emellertid inte bromsa i tid utan brakade mot den mellersta som studsade mot den första. De mest betydande skadorna uppstod på bilen i mitten, varn också en kvinnlig passagerare färdades. Hon klagade över smärtor i huvudet men kunde efter besök hos läkare i Båstad återvända hem. Alla tre bilarna kunde ta sig från platsen för egen maskin.

Annonsera i LT

Aktuellt om HÖSTOLJEVAXTER

- 1 Bladmässan blir väl utvecklad men ej alltför yppig - Kalkkvävet jämna verkan befordrar en harmonisk växt.
- 2 Rotsystemet blir kraftigt vid rätt gödsling med kväve, fosfat och kalk. Växten är i god kondition inför vintern.
- 3 Kalkkväve nedbrukat 1-3 dagar före sådden dödar frön av baldersbrå, bläckint och andra frögräs som finns i jorden.
- 4 Kalkkväve påskyndar förmultningen av växter och mot- verkar skadedräande para- siter och sjukdomar, däribland klumprotsjuka - oljeväxternas farliga svampsjukdom.

Ge oljeväxterna KALKKVÄVE

Så får de en bra start för god övervintring!

NYHET! Ännu högre kvävehalt - till oförändrat pris!
Oljat Kalkkväve 20-21 % N • Kornal Kalkkväve 18 % N
Den höjda kvävehalten betyder *sänkt pris per kg kväve!*
Ni får mera kväve i varje säck - mindre arbete, lägre kost-
nader för transporter, hantering och spridning.

Högprocentig kvävegödsel från FOSFATBOLAGET, Stockholm

Något om svenskarna i Finland

Av Thorsten Åberg

I sin berömda skrift "Om svenskarnas lymne" (1896) skrev Verne von Heidenstam: "Det finns icke en avkrok i Europa, där fosterlandsskärleken ligger så död bakom ihåliga ord som hos oss". Och till yttermera visso: "Sverige har hemfallit åt en materialism, som, blottad på allt idénnehåll och på varje annan känsla än egenlysttan, undergrävt vår auktoritet och vår sista återstod av självkänsla".

Var detta överord? Eller äger kanske Heidenstams ord alltför giltighet? Har de rentav särskild tillämplighet på våra dagars s k folkhem?

Det finns nog de som menar, att föraktet för de nationella värdena går hand i hand med en alltmer tilltagande materialistisk livsinställning hos vårt folk. Ingen önskar fraspatriotismen tillbaka, inte heller det religiösa hyckleri, som en gång Strindberg avslöjade. Inte heller är det fråga om att ge ett lillfinger åt det slags nationalistiska inställning, som blivit utmärkande för vår tids världsdeologier. Naturligtvis inte. Men det kan nog ändå konstateras, att det inte heller är bra som det nu är. Det behövs ingen professionell pessimism för att rada upp exempel på föga uppbyggliga ting och tendenser i dagens Sverige. Redan avskadade av verkligt ledande och samlande män inom det politiska, kulturella och religiösa livet torde säga en del.

Till det hart när fantasiska i vår nationella och andliga läggning hör, att den övervägande delen av vårt folk synes vara alldeles okunnig om att så nära som i Finland har vi mer än 340.000 landsmän. Den finlandssvenska folkgruppen är större än den danska i Skåne och den franska i Alsace-Lorraine och mer än dubbelt så stor som den isländska. Det svenska Finlands tyvärr omfattar ett område lika stort som Göteborgs och Bohus, Hallands, Blekinge och Gotlands län sammanlagt. Till antalet överstiger den finlandssvenska befolkningen invånarna i Östergötlands län. Helsingfors med sina 70.000 svenskar är den stad som näst Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Helsingborg — och Chicago inom sig hyser det största antalet svenskar.

Svenskar? Ja, just svenskar! Det är om de många landsmännen i Chicago kommer kanske inte som en så stor överraskning. Emigranten till Amerika läser man om i skolorna — och i Vilhelm Mobergs bestsellerromaner. Näväl i historieundervisningen ingår också något om de medeltida korstågen till Finland och om grundläggandet av en svensk riksdal, som först 1809 gick förlorad. Man vet till och med något om detta vårt sista krig för halvannat århundrade sedan — "Fänrik Ståls sägner" av Johan Ludvig Runeberg glömmar man inte så lätt.

Men samma fråga: gällde "Fänrikarna" en befolkning, som var svensk? Var den inte finsk? Svar: den var finsk — och svensk.

Vi har tydligen kommit till den punkt, där en kort historisk återblick är av nöden.

Det var under den stora germanska folkvandringen, som finnarna kom till det land, vilket nu bär namnet Finland. Vid den finska inflyttningen, som pågick till slutet av 700-talet, drog sig lapparna allt längre norrut. I sammanhang med de från Sverige företagna korstågen på 1100- och 1200-talen — kanske tidigare — har så i stort sett de svenska bygderna uppkommit, alltså i varje fall under en tid, säger historikern Eirik Hornborg, då de finska stammarna inom det nuvarande Finland ännu inte hade vuxit samman till ett folk. Det politiska och militära stödet från den svenska befolkningen i Österland — så kallades riksdelen öster om Bottenhavet under medeltiden — förlorade enligt Hornborg snart i betydelse, emedan det svenska herraväldets art inom kort grundade en orubblig riksstrohet också bland finnarna. Många orsaker bidrog därtill, inte minst att den svenska kolonisationen hade tagit all möjlig hänsyn till bestående rätt och hävd i det införlivade landet samt att dettas invånare, finnar likväl som svenskar, från början blev delaktiga av samma medborgerliga rättigheter som befolkningen i moderlandet. Typiskt är, såsom R. A. Wrede framhållit i sin skrift "I vår nationalitetssträva" (1933), att flera av de härifrån, åt vilka sedermera Gustaf II Adolf, Karl X Gustaf och Karl XII anförde de viktigaste befäl, var bördiga från Finland och att under det sista århundradet av Finlands förening med Sverige ledande platser i rikets styrelse lekte såväl intogs av finländare såsom Arvid Horn, Gustaf Filip Creutz och Gustaf Adolf Reuterholm.

Sedan korstågsten har i stort sett samma områden, främst Nyland, Åboland och Österbotten, förblivit svenska, vartill kommer det kanske redan fr o m 500-talet koloniserade Åland. Alltjämt utgöres svenskbygden av två femtedelar av Finlands kuster, nio tiondelar av dess skärgård och 30.000 av dess 35.000 öar. Vinsten och förlusten i terräng har för finnar och svenskar uppvägt varandra ända till frammet slutet av 1800-talet. Vad befolkningssiffrorna beträffar, har de i fråga om den svenska folkgruppen hållit sig från slutet av medeltiden fram till vår tid ca 12 å 15 proc av landets folkmängd. Främst på grund av nativitetens minskning — men också på grund av finnarnas procentuellt våldsamma ökning och de många blandäktenskapen — har den svenska befolkningen i våra dagar inte kunnat hävda sin procentuella ställning inom Finlands folk. Enligt folkräkningen år 1950 uppgick svenskarna till 348.266 personer, som utgjorde endast ca 8,5 proc av rikets samtliga 4.032.690 invånare. Vi rikssvenskar har inga politiska skäl att engagera oss för en viss del av Finlands folk. Vårt politiska intresse gäller hela det Finland, som i så många århundraden har varit förenat med vårt land och utstått så mycken kamp för oss, för Norden, för den västerländska civilisationen. Finlandssvenskarna utgör den ena av landets två likställda och tillsammans statsbildande nationaliteter. De hör alltså ouppslutligt detta vårt karta grannland till. Som Bertel Gripenberg sjunger (i "Den svenska stammen"):

Det är tusen år se'n vi kommo, det är tusen år och mer. Och djupt i den finska jorden gå våra rötter ner. Vår stam blev en ek på stranden av ett evigt stormande hav, vår stam blev ett med landet, som det sin kärlek gav.

Detta måste vi förstå. Detta måste vi leva oss in i.

Men kvar står den nationella frågan. Kan vi rikssvenskar stå till svars med denna utbredda likgiltighet för en tredjedels miljon landsmän, för vilka svensk kultur och svenskt språk är helt omistliga värden? Här behövs ett väckelserop, som gick ut över hela Sveriges land och som åstadkom en nationell renässans. Lärde vi oss på nytt att älska det svenska, skulle vi sätta värde på detta varhelst i världen vi än skulle upptäcka det.

Men det har också blivit för många, att det nationella slumrandet har blivit väckt bort i främmande land, där det svenska inte längre har varit självklart som luft. Men man andas utan något att varje dag på nytt erövra. Kanske den stilltje, som materiella högkonjunkturen och grönköpsartade idyller här hemma har skapat, inte alls utgör den rätta förutsättningen för att förstå det innersta i vår kultur, det bärande i vår tillvaro?

Låt oss nu emellertid genast erkänna, att till det sakernas ömliga tillstånd, som i det föregående berörts, har en ganska elaktartad begreppsförvirring i inte ringa mån bidragit.

Det hände sig i en liten svensk stad för några år sedan, att man vid ett föreningsmöte hade en finlandssvensk gäst. Ordföranden, en aktad medborgare med en god samhällsställning och med i varje fall studentexamen som studiemerit, utlät sig då ungefär på följande sätt: "Tänk, att ni därborta är så många finnar, som har lärt er svenska språket! Och vårt moersmål, som skall vara så svårt för en utlänning att lära!" Förvisso: i allt detta låg en ny bekräftelse på riktheten i ett uttalande i den av Svensk Finlands

vänner 1948 utgivna boken "Det svenska Finland", där det hette: "Det synes vara ofattbart för en av orden finsk och finne fördunklad tanke, att det i Finland kan finnas vida nejder, vilkas befolkning är svensk, och hundratusentals människor, som icke förstå, än mindre kunna tala det finska språket".

Vilken terminologi bör då brukas? Frågan har länge och lidelsefullt diskuterats. I Börje Collanders inträngande studie "Finlandssvensk" (1945) finns en instruktiv redogörelse för den senaste stora debatten i Finland och Sverige år 1945 i samband med att den 1941 tillsatta "språkfredskommittén" betänkande publicerades. Den gången var begreppsförvirringen stor. Här skall nu emellertid i klarhetens intresse samma terminologi användas som i den nämnda boken "Det svenska Finland": finländsk är det vida e begreppet, som omfattar både finsk och svensk nationalitet; finsk motsvaras inte av geografiska förhållanden utan av nationella, svensk (i Finland) eller finlandssvensk är också ett nationalitetsbegrepp. Exempel: Helsingin Sanomat är en finsk tidning och Hufvudstadsbladet är finlandssvensk; båda är finländska. På samma sätt bör substantivet finnar reserveras för den del av Finlands befolkning, som är av finsk nationalitet, medan svenskar eller finlandssvenskar gäller dem som är av svensk; finländare är då — praktiskt taget — hela Finlands befolkning. Att uppdelna denna i svenskfinnar och finfinnar, såsom exempelvis Henrik Schück gjort, är däremot språkligt och sakligt föga lyckligt.

Må vi alltså en gång för alla klargöra för oss skillnaden mellan det geografiskt och det nationellt betingande! Vi rikssvenskar, som under det senaste decenniet har blivit ett resande folk, har kommit underfund med att i det till arealen ganska obetydliga Schweiz finns plats för fyra olika nationaliteter och språk och i det ännu mindre lilla Belgien för två. Vi kan tillägga utan att i övrigt göra någon jämförelse, att också inom Sveriges gränser hyser en annan nationalitet än vår egen, nämligen lapparna. Vi har för resten uppe i norren även de s k norrbottenfinnar. Nog borde fadäser av det slag, som ovan har relaterats vid den finlandssvenska besöket i den rikssvenska föreningen, snart kunna höra historien till. Vårt fria och frivilliga folkbildningsarbete har här en viktig uppgift sig förrelagd, som ingalunda står i något motsatsförhållande till de allmer

nödvändiga insatserna på det internationella området. Radion, pressen och skolorna borde också göra en mer målinriktad insats i denna upplysningsverksamhet.

Vi sammanfattar! Målet, som vi inte får släppa ur sikte här i Sverige, är en nationell och ideell väckelse. En sådan skulle förändra allt. Kanske skall den dröja — åtskilliga tecken tyder därpå. Men en rejäl upplysningskampanj av berört slag bör under alla förhållanden ligga inom möjligheternas gränser. Redan en sådan skulle göra stor nytta. Vi skulle inte längre i onödan förödmjuka våra stamfränder som hittills. Kan vi inte vara med till så stor hjälp, borde vi åtminstone kunna undvika att lägga sten på bärnan i deras redan tunga kamp för sin nationalitet och sitt språk. Ty det är en beundransvärd strid, som de fört och alltjämt fört.

Med Bannister

I dagarna öppnar den stora engelska idrottstävlingen "The Queens Empire Games" i Cardiff. Med anledning därav har ett budskap från drottningen förts av stafetter från Buckingham Palace till Cardiff. De första löparna i stafetten ses här Bannister och Peter Driver.

Länets miljonärer.

Förutom de 1.345 miljonärer som fanns i riket vid årsskiftet 1956/57 redovisar statistiska centralbyrån omkring 3.400 ägare av förmögenheter mellan 1/2 och 1 milj kr. Liksom miljonärerna har halvmiljonärerna minskat i antal. I Hallands län fanns 82 hel- och halvmiljonärer — 43 på landsbygden och 39 i städerna.

I Älvsborgs län fanns 165 hel- och halvmiljonärer — 72 på landsbygden och 93 i städerna.

nödvändiga insatserna på det internationella området. Radion, pressen och skolorna borde också göra en mer målinriktad insats i denna upplysningsverksamhet.

Vi sammanfattar! Målet, som vi inte får släppa ur sikte här i Sverige, är en nationell och ideell väckelse. En sådan skulle förändra allt. Kanske skall den dröja — åtskilliga tecken tyder därpå. Men en rejäl upplysningskampanj av berört slag bör under alla förhållanden ligga inom möjligheternas gränser. Redan en sådan skulle göra stor nytta. Vi skulle inte längre i onödan förödmjuka våra stamfränder som hittills. Kan vi inte vara med till så stor hjälp, borde vi åtminstone kunna undvika att lägga sten på bärnan i deras redan tunga kamp för sin nationalitet och sitt språk. Ty det är en beundransvärd strid, som de fört och alltjämt fört.

Sommarsöndag i Florens

Av JOHANNES GILLBY

"Den italienska sommaren är inte minst angenäm genom vådrets beständighet, som blir större ju längre söderut man kommer — från juli till mitten av september faller inte en droppe regn", upplyser helt oväntat en entusiastisk fotnot i min italienska parlör. Alltså lämnade jag galoscherna kvar i Assisi, de skulle ju inte bli aktuella förrän om ett par månader, och vem släpar i onödan på sådana effekter i trettiofem graders juliheat!

Min första dag i Florens förfriskades av ett nära dagslänggt skyfall och den mässande prästen i gatukapellets morgongudstjänst överröstades av åskdundret. En utfärd till Pistoia den följande dagen gav inte vad som väntats — till följd av ösregnet och de kvarlämnade galoscherna. Lördagen blev verkligen regnfull. Men söndagens morgon väcktes jag av störtskurar på över hotellets tak. Inte förrän långt fram på eftermiddagen skulle solen blicka fram — för några korta stunder mellan de alltjämt hotfulla molnen, jagade av vindar, som påminde om svensk västkust. Det stod höststämning, en nästan nordisk höststämning över Florens denna högsommarsabbat den tjugonde juli.

Vad gör man en sådan söndagsförmiddag annat än går i kyrkan, i all synnerhet om man sedan barnsben är van att tillbringa ett par av vilodagens timmar i Herrens gårdar. I Sverige kan man gå i kyrkan mellan elva och tolv. I Florens, liksom i alla italienska städer kan man gå i kyrkan hela söndagsförmiddagen från sex till tolv eller ännu längre. Där avslöser mässorna varandra i oavbruten följd, och skulle där till äventyrs vara tyst en stund, pågår med säkerhet en gudstjänst i nästa kyrka något hundratal steg längre bort.

Santa Maria Novella, efter vilken Florens' huvudbangård fått sitt namn, torde vara välbekant för alla italiensresenärer. Ingen som kommer till Arnostaden kan undgå att på sin vandring från och till stationen observera denna väldiga tempelbyggnad. Mitt i trafikvirket och trafikbruset står den. Men dess murar är tillräckligt massiva att utesluta varje ljud från jättebanhallen åt ena sidan, busscentralen på andra sidan. I dag brinner hundra ljus framför det hisnande sköna högaltaret. Men kyrkan har många altaren, och det brinner hundraden av ljus framför dem alla — altarbildernas färger och förgyllningar strålar som i tävlan med de prunkande blommorna. En svensk julotta, men mångfaldigt

intensifierad, mitt i den sydlandska julsommaren! I dag inskränker sig inte prästen i den vitgylne sidenornaten till att bara mäsas. Han predikar verkligen, och församlingen trängs på huvudgången upp mot högaltaret — blott ett fåtal har fått sittplats i de korta bänkraderna. Menigheten storlek påminner också om en svensk julotta. Denna menighet räcker till även för annat än den predikande prästen vid högaltaret. Överallt vid de många ljusblandande sidaltaren ser man flockar knäböjande kyrkobesökare, som här håller sin egen tysta gudstjänst. För att inte tala om skarorna som strömmar ut och in genom de öppna portarna och dörrarna i det gigantiska rummet — turisterna för vilka denna plats endast är en programpunkt bland många andra, innan taget om någon stund bär dem vidare eller det är dags att intaga sin middag.

Predikan är slut mässandet börjar, eller skall man hellre säga: fortsätter. Santa Maria Novella har inga korgossar, i varje fall inte i dag. En herre i grå kavajkostym assisterar prästen, lyfter på den guldbroderade sidenfransade ornatens, när officianten gör sina knäböjningar med en fermetet som efter ett väl inlärt exercisreglemente. En glör sin rond längs bänkarna och slut. Det är en ständig omsättning i denna församling. Många har hunnit avslösa sig och många nya har kommit till under tiden som custoden gått sin rond. Ständigt singlar mynten ned i offerpåsen — den svartklädda modär sig inte förgäves, hur många ronder han än gör.

Det är söndagen den tjugonde juli i Jesu Kristi stad Florens. Jag tänker på de tio tusen sommartommar — på många platser alltid tomma — kyrkorna, kapellerna och bönhusen i det lilekades kristna Sverige.

Det fromma Florens, det hedniska Florens! Johannes Döparen är dess skyddspatron, dess sekunda skyddspatron, ty det har också inskriptionen Jesu Kristi stad Firenze på sina portar. Fromheten, den katolskt färgade, har tagit sin uttryck i den storartade offervilja, som är nödvändig förutsättning för alla dessa grandiosa och sköna tempelbyggnader, och framförallt då domkyrkan, där en mångfald kända och ännu större mångfald okända stilarer förenat sig till ett överträffat helt, till en himmelslyftande harmoni utan dissonanser. Från detta tempel, så linjerent i all sin orientalska rikedom och utan vilket Florens inte skulle vara Florens, leder en kort gata fram till stadens andra monumentplats Piazza Signori med Vecchio palatset och det stora konstmuseet. Inne i det sistnämnda kan man beundra en ojämförlig religiös konst, den medeltida och italienska, så eterisk, så sublim i sin oreflekterade trovisshet, att man tänker vilken himmelsk strålgång som än i dag slår oss till möte från "den mörka medeltiden", medeltidens stjärnenatt! Bestämt kände dessa konstnärer en hemlighet, till vilken vi numera tappat klaven.

Men galleriernas entré är kantad av hedniskt nakna marmorstoder, liksom arkadernas valvbågar. Denna hedniska dyrkan av muskler och lemmar låter sig inte förena

med den kristna åskådningen, som hävdar andens överhöghet. — En kinesisk ämbetsman gjorde i detta århundrades början en resa i Europa. Han skrev hem till en kollega: "Dessa städer är så fyllda av oanständiga bilder, som de kallar för konst, att jag bestämt vill avråda min broder från att fara hit och se dem". Så reagerade denne kinesiske buddhist mot det som tolereras och gör sig brett till och med i den helige faderns eget land. "Han såg inte med konstnärssögen", hör man någon invända. Men en berömd dansk författare och nobelpristagare — Pontoppidan — har sagt alldeles detsamma om än i något annorlunda ordalag.

På vandringen genom salarna stannar man en stund emellanåt framför ett av de höga fönstren och blickar ut över staden, dess tusenden av röda tegeltak, dess hundraden av torn och spiror, över Arno, som grå och maktig dåsar sig fram under Florens sju broar. Här befinner vi oss nu i centrum av den stad som Chesterton räknade in bland världens fem huvudstäder. Här går floden, halvt uttorkad, fram mellan stolpa palats och dyrbara lyxhotell. Men inte långt i öster och inte långt i väster vidtar landet med gröna, cypriskantade höjder och blåa berg därbortom. Här var det som Dante, poeten, och Giovanni Angelico, målaren, såg sina paradissyner. Man förstår att detta landskap kan ge sådana visioner. På den pinjekantade vägen uppåt kullen därborta var det kanske som den unge Dante mötte Beatrice, hans blivande ledsagare genom sju himlar. Och höjerna upp mot Fiesole, är det inte samma höjder som i förklarad, överjordisk skönhet möter oss från Fra Giovanni tavlor som den blommande världsliga bakgrunden för de saligas paradissvandring!

I motsats till i de flesta andra italienska städer, den helige Frans' Assisi ej undantaget, är Florens' butiker stängda på sabbaten. Sent på aftonen följer jag Arno förbi de sju broarna. Här ser man nu inte mycket av turistströmmen. På de breda strandgatorna promenerar stadens egna medborgare: unga par med sin barnvagn, unga och svärmska trolovade som går arm i arm, äldre florentinere som tar sin långsamma eftertänksamma kvällspromenad, innan det är dags att gå till ro. Vid en av broarna har vattnet dämats upp för att underlätta byggnadsarbetet vid bron ovanför. Fördämningen är full av filosofiska eller iverigt aktgivande metare. Folk stannar och betraktar med livligt intresse deras spännande förehavande. Varje napp föranleder ett mångstämtigt glädjeter, varje bärgad fisk ett ännu mer mångstämtigt. Detta är en tavlva som stockholmarna så väl känner igen från sitt eget Norrström i ljusa nordiska sommaraftnar. Solen glimmar i väster, det är strax före nedgången. Allt är ro och stillhet. Den fjärde eller femte av världens fem huvudstäder har vikit undan. Framför mig utbreder sig en söndagsstilla småstad med solnedgångsljus i flammmande rutor, med ensamma vandrare och vandrare par om par — med äldre ögons vemod och unga, älskande ögons evighet.

Ur en kommande bok "Pilgrim i Pisa."

Flykten UR DÖDSCELLEN

BLAND DE UPPEHÅLLS SKOTSKA ADELS MÄN SOM 1715 SPRÄKTES IN I DET FRUKTADE TOWERN I LONDON VAR LORD NITHSDALE. HANS 26-ÅRIGA Hustru Lady WINIFRED BAD FÖRÄGAVES KUNGEN OM NÄD... HON BESÖKTE OFTA SIN ÄLSKADE MAKE OCH BLEV VÄL SEDD AV VÄRTERNA. DAGEN FÖRE ÅVRÄTTNINGEN KOM HON MED NÅGRA VÄNNINOR FÖR ATT TA AVSKED AV MAKE. NÄR DAMERNA GICK UT HÖLL DE NÄSDUKEN FÖR ANSIKTET OCH SNYFTADE HÖGLJUTT. VÄRTERNA TOS INGEN NOTIS OM SÄLLSKAPET.

MEN LORD NITHSDALES CELL VAR TOM!

HANS SKÖNA MAKE HADE KLARAT DET OMÖJLIGA — EN FLYKT FRÅN TOWERN!

HON HADE SMUGGLAT IN EN KLÄNNING OCH EN PERUK TILL MÄNNEN. SOM EN SNYFTANDE KVINNA MED ANSIKTET DOLT I NÄSDUKEN SKRED FÄNGEN UT MED BESÖKARNAS. LORD NITHSDALE SMUGGLADES TILL FRANKRIKE AV GODA VÄNNER. HANS EFTERSPANADE Hustru GJORDE EN ÄVEN-TYRLIG RITT TILL SLOTTET I SKOTTLAND OCH HÄMTADE FAMILJENS PENGAR. PARET BOSATTE SIG SEDAN I ROM.

Koppar – ett betydelsefullt mikronäringsmedel i jorden

En normal skörd från ett hektar innehåller ungefär så mycket koppar, som finns i 5 st femöringar. Den där lilla kopparmängden har stor betydelse för såväl växtens utveckling som för djuren på gården, som äter hemmaproducerat foder.

Det är ingen lätt sak att klara ut kopparbristsymtomen och jag skall helt förbigå dessa. Kopparbrist kan förekomma på olika typer av jord, sandjord, myrjord, gammal sjöbottenjord m fl. Misstänkes kopparbrist, bör kemisk analys av jorden ske. Om analysen ej är tillfredsställande, bör man ej rusa åstad och lägga ut en massa pengar på kopparsalttillförsel till jorden. Det är en dyr historia. Man bör i stället prova sig fram. Man kan spruta några drag med 1-procentig kopparsulfatlösning på säden och se om grödan reagerar. Först då man är säker på sin sak bör man överväga en tillförsel av koppar-sulfat till jorden.

Bristjukdomarna vanligare än för

Vad är orsaken till att bristjukdomarna nu är vanligare än för? Här är några av orsakerna. Mindre eller ingen stallgödsling, renare

Det är det lilla som gör det. En normal gräda från ett hektar innehåller så mycket koppar, som finnes i 5 st femöringar. Denna lilla mängd koppar har stor betydelse för grödans utveckling och för djuren, som utfodras med grödan.

handelsgödselmedel och betydligt större grödor, som bortföres från jorden.

Så till sist. Lös Ert eventuella mikronäringsproblem på ett förståndigt och ekonomiskt sätt. Tro inte att allt är bristjukdomar. Så är det inte alls.

(J. N.)

Kvinnoprästerna gick igenom Riksdagsdebatt om likalön

Likalönsprincipen debatterades under ett par timmar i kamrarna vid onsdagens arbetsplena — i andra kamrarna to m i två omgångar. I övrigt krävde dagens ärenden inga nämnvärda debatter. Lagförslaget om kvinnliga präster togs på nytt av första kamraren helt utan diskussion.

Innan andra kamraren fattade samma beslut passade hr Rubbestad (cp) på att deklarerat att han står kvar på sin gamla linje. Det är tråkigt, sade han, att regeringen inte velat ta hänsyn till 1957 års kyrkomöte och ge frågan tid att mogna. Sammanträdena blev korta och redan vid 14-tiden hade första kamraren klarat av de 34 utskottsärenden som stod på dagordningen. Medkamraren måste ta ytterligare en timme på sig.

Statsutskottet hade biträdt civilministerens förslag till ändrad lönegradsplacering av vissa tjänster enligt en förhandlingsöverenskommelse med statstjänstemännens huvudorganisation den 2 april i år och anslutit sig till statsrådets uppfattning att likalönskommitténs betänkande inte bör leda till någon åtgärd.

Höger- och folkpartiledamöterna begärde i en reservation en plan för likalönsprincipens genomförande i etapper. Vid voteringen segrade utskottet, i första kamraren med 97 röster mot 35 för reservationen och i andra med 128 röster mot 75.

Staten bör som mönsterbetsgivare ta initiativet för att införa likalönsprincipen, hävdade fröken Elmen (fp) och fröken Wetterström (h) tyckte

att civilministern avfärdat frågan om likalön för lättvindigt. Om riksdagen går reservanternas väg binder man parterna fria provningsrätt vid kommande förhandlingar och gör dessa omöjliga, invände hr Gustafsson i Stockholm (s).

I första kamraren fördes reservanternas talan bl a av hr Sundelin i Fellingbro (fp) och Persson i Luleå (k) samt fru Gärde Wide- mar (fp). Den sistnämnda kunde inte acceptera den långsamma tågordningen med förhandlingarna utan ansåg det nödvändigt med en påstötning från riksdagen. Förhandlingarna sköts av män och då går det också långsamt med löneuppflyttning av de kvinnliga tjänsterna. hr Valters Aman (s) trodde inte på successivt genomförande av likalönsprincipen. Även hr Larsson i Hammarby (cp) anslöt sig till uppfattningen att likalönskommitténs betänkande inte bör leda till någon vidare åtgärd.

Övriga ärenden bifölls enligt utskottsförslagen. Bl a godkändes propositionen om utbyggnad av ungdomsvårdsorganisationen.

Hr Mogård (s) argumenterade för att statsmakterna borde skapa en medicinsk behandlingsform för alkoholskadad ungdom.

Från 1 september blir det enligt kamrarnas beslut en höjning av familjepennning och näringsbidrag för värnpliktiga.

Den saknade ännu borta

Spaningarna efter 47-åriga galvanisatören Gösta Andreas Hallgren, Gävle, som spolades överbord från en segelbåt i havet utanför Söderhamn natten till tisdagen, fortsatte på onsdagen, ehuru utsiktarna att återfinna honom vid liv är små.

De första timmarnas sökande sattes in för långt söderut på grund av att sonen varit felorienterad om båtens position, när olyckan hände. I stället för sydost om Hällgrundet som sonen uppgav från början, har det visat sig att olyckan skedde mellan Hällgrundet och Prästgrundet, alltså betydligt längre norrut. Sedan tisdagsseftermiddagen har spaningarna koncentrerats till området däromkring.

Jehovavitne fick tre månader

En boråsare som tillhör sekten Jehovas vittnen har åtalats för Borås rådhusrätt. Han vägrar utföra något som helst arbete i samband med den värnpliktiga. Två gånger tidigare har han varit dömd till fängelse och nu tredje gången blir det tre månader fängelse.

Pojke på moped skadad till döds

VÄSTERVIK (TT). Femtonåriga Jan Urban Nilsson som till chaufför Fabian Nilsson i Västervik, skadades till döds vid en kollision i Västervik på onsdagsmorgnaden. Pojken som körde moped kolliderade i en gatukorsning med en lastbil. Han fördes till lasarettet, där han avled efter några timmar.

Neger hängd för fyra mord

KANSAS (TT — Reuter). Den 29-åriga negersoldaten Abraham Thomas hängdes på onsdagen i Fort Leavenworth för mord på två tyskar och två amerikanska soldater i Tyskland för fyra år sedan. Thomas sköt ned sina fyra offer i Gershofen 1954. Sedan dess har han hållits i fängsligt förvar medan flera försök gjorts att få honom benädd.

Klart för upprustning av landsbygdens elnät

Den beslutade upprustningen av landsbygdens elnät kan nu ta sin början. Regeringen har i en av de senaste konsejerna beslutat ställa 7 milj kr till förfogande för ändamålet under budgetåret 1958/59, därvid det blir Elektrifieringsberedningen som får prova och avgöra ansökningar om statsbidrag till de elektriska distributionsnätens upprustning. För den sedvanliga nyanläggningen av elnät får beredningen detta budgetår disponera 4 milj kr. Det utsägs i regeringsbeslutet att dessa 4 milj inte får anlitas för upprustningsändamål.

De 7 milj som nu anvisats för mätupprustning är de första av de 50 milj som riksdagen anslagit för dylik upprustning under en femårsperiod. Regeringen föreskriver, att bidragsverksamheten skall av elberedningen inrikts så, att det stödmottagande eldistributionsföretagets anläggningar när sådan standard, att företaget på ett tillfredsställande sätt kan fullgöra sin distributionskyldighet gentemot samtliga abonnenter, därest dessas anspråk avser rimliga kvantiteter elkraft. Bidraget bör till storleken avpassas så att företaget — oavsett företagets form — göres bärföraktigt för framtiden. Detta skall innebära, att företaget sedan upprustningsåtgärden slutförts kan med tillämpning av normalt elkraftspris föränta och amortera sina lån och även på lång sikt driva verksamheten utan förlust.

Som villkor för bidrag skall gälla att företaget företer ett uppenbart behov av finansiellt tillskott för upprustningen samt verkligen utnyttjat alla möjligheter att anskaffa för upprustning erforderliga medel på annat sätt.

Ifråga om det aktuella upprustningsbehovets storlek saknas säkra uppgifter, men jordbruksminister har bl a åberopat, att elkraftsutredningen för några år sedan fann 60 proc av landsbygdens detaljdistributionsnät vara undermåliga, o.ä överföringsförmågan läges såsom bedömningsgrund, och 50 proc om provningen sker ur drifts- och säkerhetssynpunkt. Landsbygdens elnät har vid en undersökning kommit fram till, att 34 proc av tillsporda distributionsföretag förklarar sig vara i behov av större upprustning. Största behovet skulle föreligga i Östergötlands, Jämtlands och Värmlands län. Norr- och Västerbottens län samt Södermanlands län.

Regeringen kommer nu att låta länsstyrelserna kungöra, att statsmedel finns tillgängliga för bidrag — förutom till nyanläggning — även för upprustning av elnätet på landsbygden samt att bidrag får via länsstyrelsen sökas hos elberedningen.

Våxtorp gästar Kornhult fredag

I morgon kväll spelas en match i Kornhult som lovar att bli både intressant och spännande. Det är Våxtorps Bois, som då spelar mot hemmalaget. Visserligen är gästerna stora favoriter men hemmalaget bör kunna åstadkomma ett gott motstånd. Matchen börjar kl 19 och följande Kornhultsspelare samlas kl 18.30 vid planen: Erik Karlsson, Sten Hjalmarsson, Allan Olsson, Tony Turesson, Lennart Artursson, Jan Hilmersson, Leif Svensson, Stig Hjalmarsson, Bert Karlsson, Karl Gustaf Nilsson, Nisse Johansson, Bo Karlsson, Bertil Nilsson, Rune Bengtsson, Arne Lindeberg.

Från idrottssekr.

LIF och LFK. Medlemmarna samlas i kväll kl 18 vid Lagaholm för iordningställande av festplatsen.

Laholms IF:s friluftsssek. Anmälan till tävl. i samband med Simlångslägrat, mottages på tel. 8 Ränneslöv, senast den 25/7. Näst tävling den 1/8 och dagtävling den 3/8. Klasser: Sen., Oldboys, jun., o. damer.

Knäreds IK. B-laget samlas i kväll kl. 18 hos Sven Svensson för resa till Hinneryd.

Veinge SLU—Tönnersjö-Eldsberg SLU 1—2. Veinge SLU gästades i går av Tönnersjö-Eldsberga, som i fotboll hemförde en uddamålsseger med 2—1. Matchen var ganska jämn, men den hala planen försvårade möjligheterna till gott spel.

Veinge tog ledningen redan i första minuten genom Sverker Evertsson, men sedan var det slut med Veinges målyckor. Gästerna utjämnde genom cernern, som också slog in det avgörande målet.

Domare: Egon Bengtsson, Veinge.

De kom till ...

Forts. fr. sid. 1. Forta höskrindor som voro försedda med sittbräder, så de kunde rymma ett 15-tal personer.

VAL I LAHOLM igen besökte vi hotellet en stund för att taga en avskedsdrink med de nya trevliga bekantskaper vi stiftat vid Sägghuslund. Därefter var det att taga de egna hästarna och vagnarna i anspråk. Nu voro dessa hästar grundligt utvilade, och det gick raskt i trav upp över Ahla hed som den tiden inte hade så fina gårdar och stugor som nu. Att hedens folk blev störda i sin goda midnattssöm av den sång och musik som beledsagade våra skjutars är nog säkert.

VID NAMNDEMANS NILSA, den också Wiggins Nisse kallades, rastade vi fast det var mitt i natten, ty det var vanligt att skogsbygdens folk gjorde så.

Där var visserligen stängt och Nisse själv i vita skjortan kom och öppnade och bjöd oss välkomna. På fråga om vi kunde få köpa en kopp morgonkaffe blev svaret att det gick gott för sig. Lampan tändes över matbordet i stugan, hustrun och de båda hemmavarande giftasvuxna döttrarna väcktes, kaffekitteln sattes över elden på den öppna spisen och medan man väntade på kaffet satte sig Nisse på sängkanten, tog fram sin fiol — ty han var duktigt fiolspelar — och spelade Peter Kungs Ottos vals. Den kunde ingen stå stilla för, och snart var dansen i full gång.

Nisses hustru och döttrar deltog med liv och lust, och avbröts först när man hörde att kaffet "pöste över". Nu hänkade man sig kring stora slägbordet, och Nisse tag fram brännvinsflaskan ur skåpet och sade att de som så önskade kunde få en gök. Ett par av pojarna i vårt sällskap accepterade anbudet för att göra Nisse sällskap och få höra när han sjöng sin kungssång som lød:

"Frid ler i nord, frid ler i söder, frid ler i hela Sverige nu, så klinga vi med koppen bröder och dricka nu kung Oskars skål, jag och du."

EFTER ETT HJARTLIGT avsked av den gemytliga Nisse fortsattes festen, och omsider sät vi hemsocknens kyrktorn belyst av den uppgående sommarsolen, och så var denna sommarens Sägghuslunds dag ett minne blott.

J. P.

Sverige leder med 20 poäng Svenskt rekord i slägga av Asplund Trollsås lagkapten -- dubbelsegrare

GÖTEBORG. (TT) Sverige tog en övertygande ledning i friidrottslandskampen mot Norge på Ullevi då tävlingarna inleddes på onsdagskvällen. Resultatet efter första dagen är 63—43. Sedan det svenska laget bärgat fyra dubbelsegrar mot Norges en. Ett svenskt rekord bjöd också kvällen. Det var femte släggkast. 8.083 personer hade samlats på Nya Ullevi.

Det blev en givande landskampskväll, även om den inte blev så spännande som man trott före tävlingarna. Den svenska kämpagigden gav åter goda resultat och nyblivne landslagskaptenen P O Trollsås kunde visa vägen för de sina genom en övertygande seger på sin paradsträcka — 400 m häckloppning. Trollsås ledde faktiskt från start till mål och han drog också med sig unge "vikingen" Ingvar Carlsson till en svensk dubbelseger. Båda tangerade sina personliga rekord — 52,1 för Trollsås och 53,0 för Ingvar Carlsson.

At den norska segern på 100 m kunde de svenske inget göra. Björn Nielsen segrade på 11,0 men Björn Malmros lyckades pressa sig förbi Birger Marsteen, vilken i sin tur fick samma tid som den andre svensken.

WAERN SLAGEN AV TVÅ NORRMÄN

800 m var från början vikt för det välkända norska paret Ulf Bertil Lundh och Audun Boysen. Loppet blev Boysens, som helt utmanövrerade det svenska paret Waern—Gotfridsson. Den senare ledde hela första varvet men när klockan ringde sprang Boysen upp i teten och drog med sig Ulf Bertil Lundh. At den norska segern fanns inget att göra — Boysen och Lundh löpte sida vid sida mot mål där Lundh dömdes som segrare.

Torgny Wähländer segrade i längd genom att i fjärde hoppet notera 7,11 m. Här hade dock norrmännen stor otur. Roar Bertelsen skadade sig i sitt andra hopp sedan han noterat 7,06 i det första och tvingades sluta tävlingen. Nykorede svenske juniormästaren Tore Hedner lyckades i sitt näst sista hopp bärga tredjeplatsen.

Birger Asplund var överläsning i släggkastningen. Han hade inget kast under 58,90 medan tvään Oddvar Krogh, Norge, noterade 57,14 m som bästa kast.

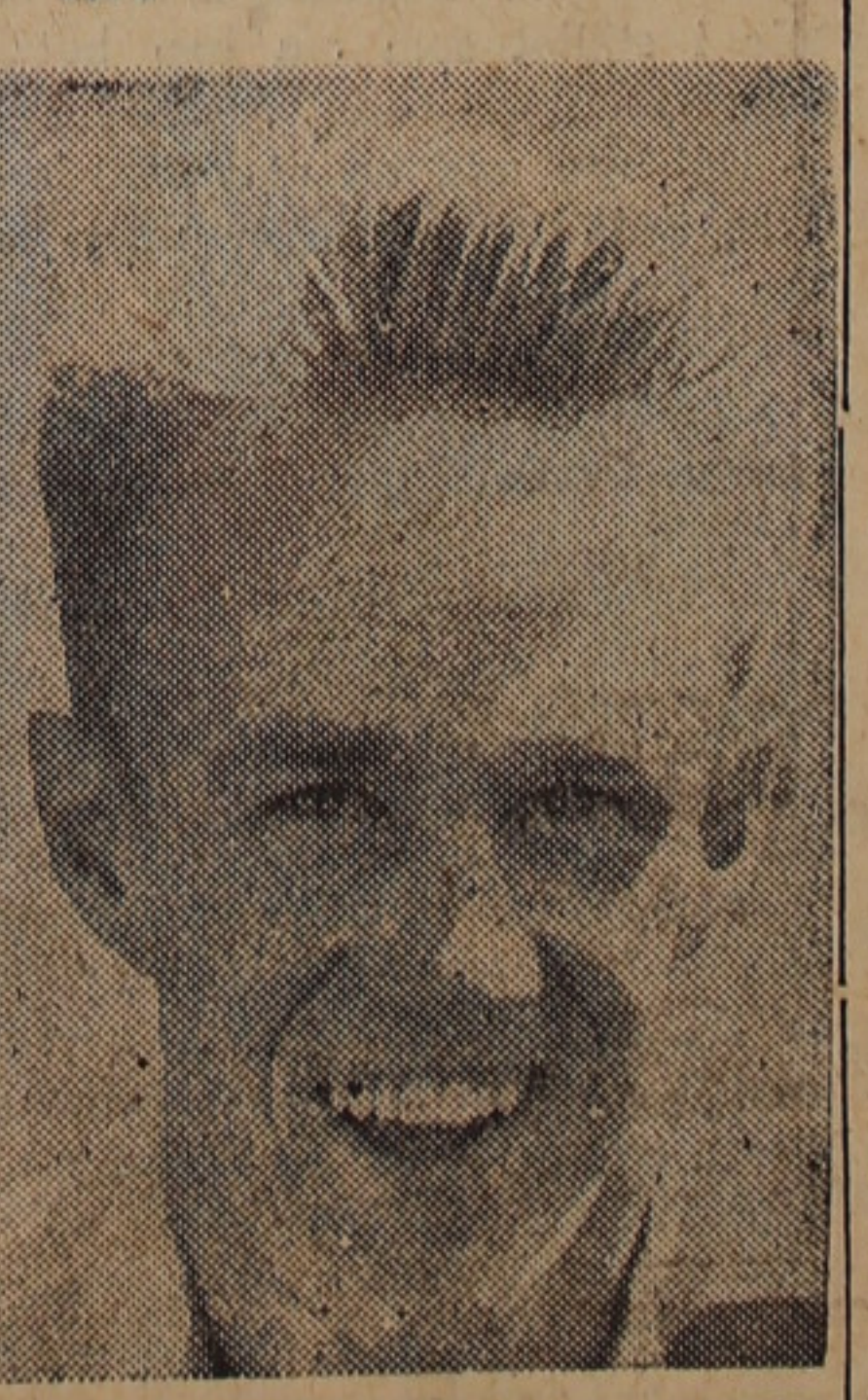
SPÄNNANDE 5.000-M-LOPP

5.000 m blev landskampens mest spännande inslag. På slutrundorna etablerade svensparet Lundgren—Källvägh en hård fight med silvermedaljören i hinderloppning i Melbourne Ernst "Kruska" Larsen. Den andre norrmannen hade efter hårt slit fått släppa de övriga när tre varv återstod. Larsen hade lett praktiskt taget hela loppet men när ett varv var kvar rusade Källvägh upp i täten till följd av Lundgren. Larsen såg ögonblickligen möjligheten att gå om svensken och fick fritt rum innanför Lundgren. Från den positionen tog han upp kampen med svensken, som ledde ändå tills någon meter återstod. Båda fick samma tid, 14,24, medan Källvägh noterade 3 sekunder sämre tid.

De avslutande grenarna, 400 m, höjd och kula blev idel svenska dubbelsegrar. I den första grenen segrade Alf Pettersson på sin innerbana på 48,0 vilket är årsbästa resultat för Sverige, före Lennart Johansson som fick 48,5.

Stig Pettersson och Richard Dahl tog en väntad dubbel i höjd, där Stig Pettersson var ytterst nära att klara 209. När han låg i gropen darrade ribban fortfarande högt däruppe på ställningen. Men sedan följde den efter Stig ner i gropen.

Torsten von Wachenfeldt segrade i kula med resultat 15,74 — endast två m från hans personliga rekord — före Joel Eklund och Sverre

Per O Trollsås visade sig värdig lagkaptenssysslan genom att dela vinnna 400 m häck och dels medverka i det segrande stafettlaget.

Birger Asplund är nu säker på längder över 60 meter och bättre på sitt svenska rekord med 5 cm.

Överby, Norge. Samtliga fyra tävlande stötte över 15 m.

PROTEST I STAFETTEN

Stafetten 4x100 m blev en spännande historia. Trollsås som inlett dagen så bra visade sin snabbhet ännu en gång genom att ge det svenska laget ledning på första sträckan och därigenom bädda för en svensk viktoria. Malmros lyckades hålla undan för snabbe Marsteen på andra sträckan och på den tredje, där Westlund skötte den svenska "pinne", avgjordes tävlingen. Westlund visade sig vara en god kurvloppe och distanserade sin motståndare Björn Berglund. Landslagsdebutanten Uno Jacobsson kunde rusa mot målet och gav sitt lag en klar seger före ettrigt spurtande Nielsen.

Häck 400 m: 1) P O Trollsås, 52,1; 2) Ingvar Carlsson, 53,0; 3) Jan Gulbrandsen, 53,3; 4) Kai Sjöberg, 54,4.

Stafett 4x100 m: 1) Sverige (P O Trollsås, Björn Malmros, S O Westlund, Uno Jacobsson) 41,7; 2) Norge 42,1.

Dubbelt svenskt i bågskytte-VM Skenebons nerver pallade bäst

BRYSEL (TT) Sigrid Johansson och Stig Thysell blev världsmästare i bågskytte på onsdagen i Bryssel. I lagtävlingen segrade USA bland damerna och Finland bland herrarna. Detta är den största triumf som svenskt bågskytte någonsin upplevt. Vi har aldrig tidigare segrat samtidigt i damklassen och i herrklassen vid något VM.

Svenska mästarrinnan Sigrid Johansson, Skövde, blev vår första världsmästarrinna på 23 år. 1935 segrade Ina Catani, Stockholm — den tävlingen hölls också i Bryssel.

Sigrid tävlade nu mot den absoluta världseliten, och slutkammen blev rafflande. Vid ett par tillfällen var amerikansk Ann Corby förbi henne på alla sista avstånd. Men med en oerhörd viljeanstängning lyckades svensken övervinna svaghetssymptomen och bryta igenom. Hennes triumf blev en av de största svenska damprestationerna genom tiderna.

Som väntat kom även reaktionen för 40-åriga telereparatören Stig

Thysell från Skene. Han var påfallande osäker på 90 m, och konkurrensen kom snabbt ifatt honom. Thysell blev påfallande nervös, men även han lyckades bemästra svårigheterna, och på de avslutande pilarna var han oslagbar.

Preliminära slutresultat, dubbel federationsrond:

Damer: 1) Sigrid Johansson, världsmästarrinna, Sverige, 2053 p, 2) Ann Corby, USA, 2044 p, 3) Caroline Meinhardt, USA, 2016 p.

Herrar: 1) Stig Thysell, världsmästare, Sverige, 2101 p, 2) R Matthews, England, 2045 p, 3) O Kallionpää, Finland, 2044 p.

Damlag: 1) USA 6058 p. Herriag: 1) Finland 5938 p.

Sejer för Solveig i SM i tennis

SM-tävlingen i tennis i Båstad fortsatte på onsdagen.

Herrsingle, klass 1: Bo Gratte—T Munthe-Sandberg 4—6, 6—3, 6—0. Jan Erik Lundqvist—Hans Persson 6—1, 6—3. Percy Forsberg—Hans Olsson 6—1, 6—2. Bengt Axelsson—Ulf Kalling 6—2, 6—2. Staffan Stockenberg—Finn Sperling 6—0, 6—4.

Damsingle, klass 2: Gudrun Rosin—Elisabeth Stenberg 6—0, 6—4. Ann-Mari Almgren—Svea Ljungkvist 8—6, 2—6, 6—4.

Herrdubbel, klass 3: Birger Folke—Jan Josefsson—Hans Hillstedt—Ulf Kalling 6—2, 6—3. Bo Sigris—Jan Lindstedt—Stig Carlborn—Hans Olsson 6—3, 6—2. Hans Olsson—Lars Silfverling—T Munthe-Sandberg—F Sperling 7—5, 6—2. Bengt Axelsson—Bo Gratte—Bill Dorph—Peter Schönström 6—0, 6—2.

Damdubbel, klass 4: Gudrun Rosin—Bibbi Sandén—Eovi Tamm—Mary Bäckström 6—4, 5—7, 6—2. Alva Björk—Solveig Gustafsson—Essie Hallström—Maj Larsson 6—1, 6—2.

19,91 i kula av Parry O'Brien

MOSKVA (TT — AFP). Det är snart dags för 20 meter i kula. Den amerikanske bjässen Parry O'Brien stötte inte mindre än 19,91 på träning i Moskva på onsdagskvällen inför friidrottslandskampen Sovjet—USA söndag och måndag. Det är O'Brien som har världsrekordet. Det lyder sedan 1926 och än så länge på 19,25.

RADIO

TORS DAGEN DEN 24 JULI
PROGRAM 1

6.00 Vardagsmorgon.
6.20 Morgonandakt av sjömanspastor Allan Christiernin.
6.30 Nyheter och väderlek. Grammofofonmusik. 7.15 Andliga sånger.
7.40 Morgonandakt kapten Runa Jonsson, Frälsningsarmén.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.30 Calling all Tourists. News and To-day's tips.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Dagens dikt. Lunchmusik.
12.30 Nyheter och väderlek. Börs.
12.58 Tidssignal.
13.00 Lätt på grammofofon.
14.00 Landsbygd i nutid. Något om bostadsstandard och modern utrustning i lanthemmen.
14.30 Malinikvintetten.
14.45 En halländsk amerikafarare på 1860-talet. Albert Sandkief berättar.
15.00 Riksronden.
15.10 Böt, sträck och tång! Gymnastik för hela familjen med Gunnel Jervant. (Repris på måndagens program).
15.30 Ralliarvisor med bröderna Thambert och Varietörkatern. Dir. William Lind.
16.00 Carola Goldkuhl om John Ericsson.
16.30 Bibbi Nyström sjunger till Peppino Pailas kvartett.
16.45 Hänt i landet. Mellansvenskt magasin.
17.15 Barnteatern. Fader Sjusovius och Kungl. Paraden av Willis Hall. Översättning: Rolf Lundgren. Regi: Hans Lagerkvist.
17.53 Sjörapport.
18.00 Grammofofonmusik. 1. Två danser för harpa och stråkorkester (Debussy). Nicanor Zabaleta och Berlinradions symfoniorkester. Dir. Ferenc Fricsay. 2. Chanson épique (Maurice Ravel). Gérard Souzay, sång. Paris konservatorium. 3. Rapsodi g-moll (Brahms). Wilhelm Kempff, piano. 4. Serenad (Fauré). André Navarra, cello. 5. La spagnola (di Chiara-Dole). Beniamino Gigli, sång. 6. Malaguenas (Ernesto Lecuona). Laurindo Almeida, gitarr. 7. Till dans med karlstadskära (Erik Uppström-Rune Linderström). Ojebokören. Dir. Birger Öjebro. 8. Serenad i blått (Warren). Buddy Cole, bjo-graforgel. 9. Kai Gullmar-melodier. Stig Holm och Arvid Sundin, piano. 10. Aftonklockor (A. F. Marzian-Einar Westling). Ingeborg Nyberg, sång. Egon Kjerrmans orkester. 11. Marche Lorraine (Louis Ganne). Irländska gardets musikkår. Dir. C. H. Jaeger. 15.50 Meddelanden.
18.55 Väderlek.
19.00 Nyheter. Dagens eko.
19.30 Malte Johnson och hans orkester med Sonya Hedenbratt och Carl Tornhage.
20.00 Sverige-Norge i fri idrott.
20.30 Moby Dick. Radiopjäsa av Birger Vikström efter Herman Melvilles roman. Regi: Eddie Stenberg. Personer: Ahab, kapten på Pequod — Axel Slangus; Starbuck, Stubb och Flask, styrmän — Eric Gustafsson, Göran Cedberg och Håkan Portfors; Queequeg, Daggoog och Tashtego, harpunerare — Allan Wikström, Ahmed Riza och Eric Hägelblom; Perth, smed — Lasse Pöysti; Boomer, kapten på Samuel Enderby — Paul Eiwerts; Gardiner, kapten på Raket — Henake Schubak; Ismael, sjöman — Leif Wager; Främlingen — Carl Mesterton; Parsen — Börje Lampenius. En föreställning i samarbete med Finlands rundradio, Helsingfors.
21.50 Visor i folket. KFUM-kören sjunger under ledning av Marlin Lidstam.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Pastoral-svit av Karl-Birger Blomdahl och Erik Lindgren. Radiokörerna. Dir. Sten Frykberg. Uppläsare: Gunnar Sjöberg.

Program 2 Torsdag.
17.00 P 2-timmen. 17.00 och 17.55 Senaste nytt. 17.05 Grammofofonmusik. 1. Anton Reicha: Blåskvintett. 2. Erich Kunz sjunger Mozart. 3. Morton Goulds orkester. 4. Joe C. Frina spelar spikpiano. 18.00 Grammofofonmusik. Se P 1! 18.50 Meddelanden. 18.55 Väderlek. 19.00 Nyheter. Dagens eko. 19.30 Alice Babus sjunger barnvisor av Borghild Arner till ackompanjering av Ulrik Neuman, gitarr. 19.40 Medicin för alla. Peter Helmann om

medicinhistorisk litteratur. (Örn-sköldsvik.) 20.00 Populärkoncert av Radiokörerna. 20.45 Vad mitt arbete har lärt mig. Docent Ruben Josefson berättar om prästens, forskarens och lärarens arbete. 21.00 Journalen. 21.30 Povel Ramel och Martin Ljung underhåller på grammofofon. 21.55 Animal Farm. L. A. G. Strong läser ur en bok av George Orwell. 21.15—22.30 Nyheter och väderlek.

IBRA Radio Torsdag.
19.30 IBRA kallar. 19.45 Hopets melodi. 20.00 Pianokompositioner spelade av Mai Willford. 20.10 Albert Lund intervjuas av Ivar Ramström. 20.10 Lyssnarnas önskeskivor presenteras av Lennart Jernestrand. 21.00—21.15 Aftonandakt av Per Olsson. 22.00—22.15 Inför den 29 juli. 22.45—23.15 Sång och vittnesbörd från Blimkyrkan, Trelleborg.

Danska programmet Torsdag.
7.35 Grammofofonmusik. 8.30 morgonandakt. 9.15—9.30 Lege-

FREDAGEN DEN 25 JULI
PROGRAM 1

6.00 Vardagsmorgon.
6.20 Morgonandakt av sjömanspastor Allan Christiernin.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Blandad unaohällning.
7.40 Ingen kan tjäna två herrar. (Matt. 6: 24.) Morgonandakt av studentpräst Per Blomquist.
8.00 Nyheter och väderlek. Lediga platser.
8.20—8.35 Calling all Tourists. News and To-day's tips.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Dagens dikt. Grammofofonmusik.
12.20 Unghönsen under sommaren. Agnora Sune Traskman.
12.30 Nyheter och väderlek. Börsnoteringar och grammofofonmusik.
12.58 Tidssignal.
13.00 Lätt på grammofofon.
14.00 Funderingar om siciliansk folklore. Av Kristin Lind.
14.30 Cent-Ove Andersson spelar piano.
14.50 Fädernas kyrka. Arne Hassler berättar.
15.00 Riksronden.
15.10 Svenska sånger. Signe Wernhagen-Kahlow, sopran. Vid flygeln: Susie Fjällbäck.
15.30 Hans Watanman spelar skivor för sukskrivna.
16.30 Kurt-Olof Sundström läser en novell av Mogens Klitgaard i översättning av Helge Åkerhielm.
17.00 Rolf Lindells orkester med Chris Dane.
17.30 Småt och gott för flickor och pojkar.
17.53 Sjörapport.
18.00 Grammofofonmusik: 1. Balladen om Eugen Cork (Povel Ramel). Povel Ramel, sång. Erik Johnssons orkester. 2. Ständchen (Heykens). Wiens underhållningsorkester Dir. Hans Kolesa. 3. Värvis (Gertel). Olav Gertel, sång. Egon Kjerrmans orkester. 4. Andalucia (Lecuona). Ernesto Lecuona, piano. 5. Tills vidare-vals (Carlberg). Ingall Gahn och Bert-Åke Varg, sång. Sten Carlbergs ensemble. 6. Hey there (Adler-Ross). Robert Farnons orkester. 7. Ut i vår hage, folk-melodi. Busk Margit Jonsson, sång. 8. Ur Åtta mindre pianostycken (Fryklöf). Stig Ribbing, piano. 9. Am Rhein (Humperdinck). Heinrich Schlusnus, sång. 10. Andra satsen ur Violinsonat a-moll (Schumann). Wolfgang Schneiderhan, violin. Carl Seemann, piano. 11. Komm holder Lenz ur oratoriet Årstaderna (Haydn). Kär från St. Hedwigs-katedralen, Berlin. Dir. Karl Forster. 12. Ur Orkesterkoncert nr 28 F-dur (Händel). Berlins kammarorkester Dir. Hans von Benda. 18.50 Meddelanden.
18.55 Väderlek.
19.00 Nyheter. Dagens eko.
19.30 Henry Hansens spelmanskvartett spelar danska folkdanser.
19.45 Radioföljetongen Pärkan av John Steinbeck. Ulf Palme läser sjunde avsnittet.
20.15 John Wilhelmss fryxbox. Önskeskivor för mogen ungdom presenteras av John Wilhelm Hagberg.
20.45 Världen och vi. Utrikesredaktionen har ordet.
21.15 Sommarkonsert. Chopinafton. (Från Stockholms konserthus; forts. från P 2.)
21.50 Apropå.
22.00 Lycksaliga fär för arkeologer. Carl-Axel Moberg.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Godnattmusik på grammofofon.

Program 2 Fredag.
17.00 P 2-timmen. 17.00 och 17.55 Senaste nytt. 17.05 Grammofofonmusik. 18.00 Grammofofonmusik. 18.50 Meddelanden. 18.55 Väderlek. 19.00 Nyheter. Dagens eko. 19.30 Lustresan. Med Folke Ohlsson om okänt mål. 20.00 Årtio se människor komma och gå. 20.15 Sommarkonsert. Chopinafton. 21.00 Journalen. 21.30 Sommarbehåger. 22.00 Under Söders sol. 22.15—22.30 nyheter och väderlek.

IBRA Radio Fredag.
19.30 IBRA kallar. 19.45 Jan Höggberg käserar. 19.55 Aktuell återblick. 20.05 Ruth Skoog och Birgit Kronqvist sjunger till gitarr. 20.15 30 minuter med Lewi Petrus. 20.45 Einar Ekberg sjunger. 21.00—21.15 Aftonandakt. 22.00—22.15 Inför den 29 juli. 22.45—23.15 Grammofofonmusik.

Danska programmet Fredag.
7.35 Grammofofonmusik. 8.30 Morgonandakt. 11.55 Vejmelding. 12.00 Middagskoncert. 13.35 Hörte De. 14.05 Kvindernes eftermiddagsprogram. 14.35—15.30 Musik til arbejdet. 16.50 J. S. Bach. 17.10 Snak om skak. 18.00 Musik ved spisetid. 18.40 Aftenens program. 19.00 Aktuelt kvæter. 19.15 Kabaretkoncert. 19.45 Lige i junglen. 20.05 Franz Berwald. 20.55 Ungarsk rapsodi — in blue. 21.20 Radioteatret. 22.15—23.00 Kammermusik.

Danska programmet Torsdag.
7.35 Grammofofonmusik. 8.30 morgonandakt. 9.15—9.30 Lege-

nytt
och
flytt

Dagens namn
KRISTINA
Solen går upp kl. 3.52 och ned kl. 20.44.

Morgondagens namn
JAKOB
Solen går upp kl. 3.54 och ned kl. 20.42.

stue. 12.00 Middagskoncert. 13.35—14.00 Grammofofonmusik. 14.30—15.30 Musik til arbejdet. 16.50 For de små. Ebba With læser en erindringskitse af Sigrud Undset. 18.20 Oen galante røverkaptein. 19.15 Fra stemmearkivet: Vilhelm Andersen. 19.45 Beethovens 7. symfoni. 20.25 En lysisk sømmerantologi. 20.55 Rejse i Skæne-landene. 300 år efter. 21.35 Seedorff-viser. 22.15—23.00 Jazzklubben.

Danskt TV Torsdag.
20.00 Aktuelt. 20.15 Beretning fra Borneo. Den fjerde af 6 film fra en fjern verden. 20.45 Den gamle biograf.

Danskt TV Lördag.
20.00 Aktuelt. 20.15 Sommerrejse i Sydsvensk. Fra Slesvig til Flensborg. 20.35—21.20 Sommer TV — dansk-svensk Transmissions fra Pantomimeteatret i Tivoli.

Program 2 Fredag.
17.00 P 2-timmen. 17.00 och 17.55 Senaste nytt. 17.05 Grammofofonmusik. 18.00 Grammofofonmusik. 18.50 Meddelanden. 18.55 Väderlek. 19.00 Nyheter. Dagens eko. 19.30 Lustresan. Med Folke Ohlsson om okänt mål. 20.00 Årtio se människor komma och gå. 20.15 Sommarkonsert. Chopinafton. 21.00 Journalen. 21.30 Sommarbehåger. 22.00 Under Söders sol. 22.15—22.30 nyheter och väderlek.

IBRA Radio Fredag.
19.30 IBRA kallar. 19.45 Jan Höggberg käserar. 19.55 Aktuell återblick. 20.05 Ruth Skoog och Birgit Kronqvist sjunger till gitarr. 20.15 30 minuter med Lewi Petrus. 20.45 Einar Ekberg sjunger. 21.00—21.15 Aftonandakt. 22.00—22.15 Inför den 29 juli. 22.45—23.15 Grammofofonmusik.

Danska programmet Fredag.
7.35 Grammofofonmusik. 8.30 Morgonandakt. 11.55 Vejmelding. 12.00 Middagskoncert. 13.35 Hörte De. 14.05 Kvindernes eftermiddagsprogram. 14.35—15.30 Musik til arbejdet. 16.50 J. S. Bach. 17.10 Snak om skak. 18.00 Musik ved spisetid. 18.40 Aftenens program. 19.00 Aktuelt kvæter. 19.15 Kabaretkoncert. 19.45 Lige i junglen. 20.05 Franz Berwald. 20.55 Ungarsk rapsodi — in blue. 21.20 Radioteatret. 22.15—23.00 Kammermusik.

Danska programmet Torsdag.
7.35 Grammofofonmusik. 8.30 morgonandakt. 9.15—9.30 Lege-

F
R
A
N
KF
R
A
N
K

människor, att jag hyrde den här stugan över sommaren. Jag trodde han skulle komma över det när det bara var två. Men tvärtom. — Nu bröt gråten igenom hennes tillkämpade behåring. — Han har bara mig — vi har alltid hållit ihop. Jag skulle vilja göra allt för honom — men det blir i stället som om han hatade mig. — Det var mig en otacksam rakare, sade den gamla kvinnan. Den ska du inte bry dig om vidare, bror eller inte bror. — Agneta tittade upp, bragt ur fattningen av de vita provocerade måll. — Tvärtom — han säger tack i ett kör — och pågas av det. Jag med... Vad jag gör, så pågår det honom. Vi hoppar snart ur skinnet båda två. — I den lantliga stillheten hördes alla ljud på långt håll. Utan att fåsta sig vid det hade de under sitt samtal hört en bilmotor närma sig kurer på landsvägen. Det jämnt spinnande ljudet klippes av då bilen tvärstannade med skrikande bromsar. Ett kvävt rop, en duns; någon talade högt upprört. — Agneta reste sig inte, hon flög upp. — Bengt! fick hon fram, så ru-sade han på sjukhuset. Sedan var han så nedstämd och skygg för kvistar och snar.

SJÄLVBEJÄTANING

Karl Gerhard berättar i en tidning följande dialog mellan en teaterdirektör och vaktnästaren i teaterlokalen anno 1957: — Vad används den här lokalen till?

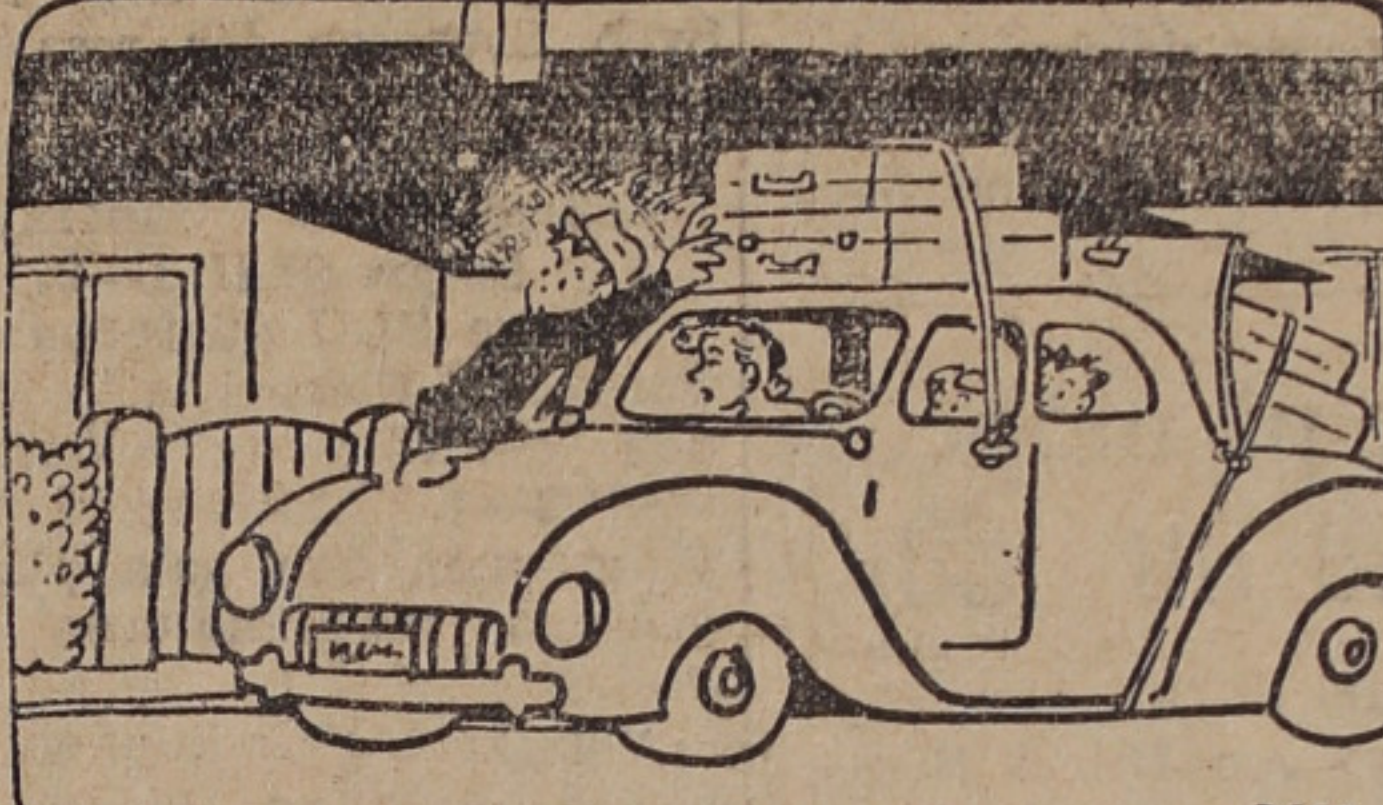
— Sammanträden, vaccinationer, föreläsningar, ja och så teater förstås. — Hur kommer skådespelarna in på scenen? — Det går bra genom salongen. — Och var klär dom sej? — I huset breve. — Det verkar trist. — Nä, hurudan är akustiken? — A k u s t i k e n ? — Ja, akustiken. — Akustik har vi ingen, det får sällskapet ha med sig själva.

HEMMAGJORT AK

Trafikchauffören Johnny Carlsson i Arjäng i Värmland har gjort sig en egen sportbil till se-mestern. 1500 timmar har ägaren offrat av sin fritid för att få dyrgripen färdig och denna är byggd på ett begagnat chassi med en luftkyld Dyna-Panhardmotor. Karosseriet är byggarens eget verk och är helt av armerad plast i en läcker vit färg. Formen utförde Carlsson i gips som sedan armerades med nätt, varefter plastmassan pålades. Direktör har karosseriet släpats, spacklats och finslipats på nytt.

STRANGT UPPTAGEN

— Jag har nu försökt att få tala med direktören en hel vecka. När skulle jag kunna få tid till ett sammanträffande? frågade en försäljare en mäktig fabrikschef. — Kom överens med min sekreterare om en lämplig tid, fick han till svar. — Det har jag redan gjort. Vi var ute och dansade i går kväll och hade riktigt trevligt, men jag vill fortfarande ha ett samtal med direktören.

F
I
L
M
O
C
H
M
A
J
K
E
NN
A
L
L
E
P
E
L
L
E
P
I
N
G
O

— Jag tyckte att telefonen ringde... Det är sannoligen i sista ögonblicket ska jag säga.

— Tja, vad är det nu jag har gått och funderat över den senaste tiden?

Higgins — Mister Z — kom gående tillsammans med den gamle stalleknekten. Han såg förskande på Wargimont. Vi får se vad ni säger till, sade han. Men ni har blivit bortjagad från armen, eller hur. Ja jag är desserter, sa Wargimont. — Utmärkt flinade Higgins. Plötsligt kom lord Douglas snyg-

FRIA ORD

MINA FUNDERINGAR.

En turistförening och en turistbyrå skulle vara på sin plats i Laholms stad. Ur flera synpunkter är det lämpligt att bo tillfälligt i Laholm, gärna med självhushåll för turisterna som tänker bada och sola i Mellbystrand. Stugorna räcker inte långt och kommer väl aldrig att räckta till under säsongen, även om det blir fler stugor. Men reklam måste till och ett stort intress från en dylik förenings. Laholms stad blir en bättre turistort om trafiken ej ligger in på stan, som nu. Det kan väl inte vara särskilt trevligt för den som söker lugn och ro att ständigt höra motorbuller. Båttur på Lagom vore säkert en turistattraktion, väl värd att pröva. Tågbeskrivaren berättar gärna för varandra om platser de åker förbi. Så gör de även om Laholm. Det vore ju en utväg mer reklam och turism i tagen, om SJ tillät. Den konstbroschyr som nu finns är lämplig.

Glan.

FOTBOLLSPREDIKAN

Följande notis stod att läsa i kyrkans församlingsblad i Randers: — "Nizzas katolske ärkebiskap, Raymond är fotbollsentusiast. Under gudstjänsten häromstems såg församlingens barna klockaren komma ut ur sakristian, gå upp på predikstolen och visa något i örat på biskopen under gudstjänsten. Biskopens ansikte lystes upp. Han avbröt sin predikan: 'Mina kära kristna', sade han, 'jag har glädjen meddela att Nizza vunnit med 2-0 över St. Etienne'. Därefter fortsatte han sin predikan.

Från Gud få de intet svar.

ETT ORD
PÅ VÄGEN

Vid och bred är den väg som leder till fördärvet, och många äro de som få gå fram på den. Matt. 7: 13.

Varför gå de icke genom porten, dessa många sökande, längtande själar? Jo, porten är trång. Detta är skälet.

De söka dagligen. Utan Gud kunna de icke leva. Därför söka de Gud. De vilja vara religiösa, men icke så mycket, att det gör något intrång på deras levnadsförhållanden, deras maklighet och nöjen, ej heller så mycket att det inverkar på deras umgänge med världsmänniskorna. De vilja på inga villkor tala om sitt förhållande till Gud. Det är för dem en så personlig och helig sak, att de icke anse, att någon sunt kända människa kan tala därom utan att sara sin andliga flygsamhet.

Och nu består deras religiositet i att dagtunga med Gud. De vilja styra sitt liv själva. De vilja ha det gott med Gud, men icke göra upp sin sak med honom. De vilja ha syndernas förlåtelse men utan att bekänna och bekämpa sina synder. Och så gå de den breda vägen, av världen ansedda som försynta och förståndiga "kristna".

Från Gud få de intet svar.

Deras böneliv är en monolog. Om icke Gud tillsäger dem syndernas förlåtelse, så tillsäga de sig den själva.

Hör Jesu varningsrop i dag: vänd om från den berda och bekväma vägen och gå in genom den tränga porten!

Himlafaderns hand är utsträckt till din själ, Jesus klappar på, han ömmar för ditt väl. Nådens helge Ande vill störa din sömn. Salig är du, om du vaknar.

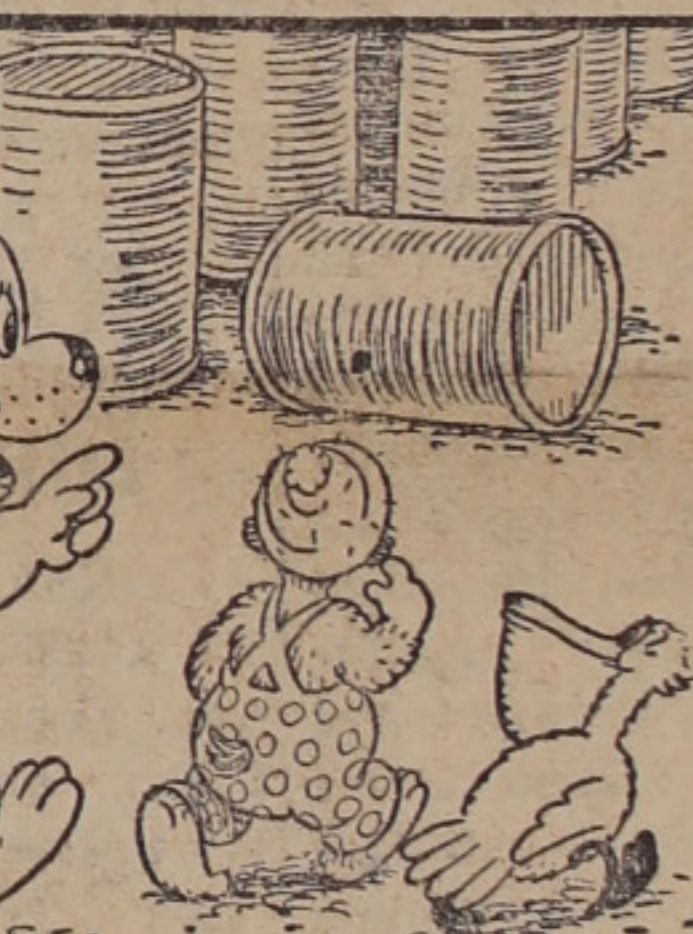
Salig är du, om du vaknar.

Från Gud få de intet svar.

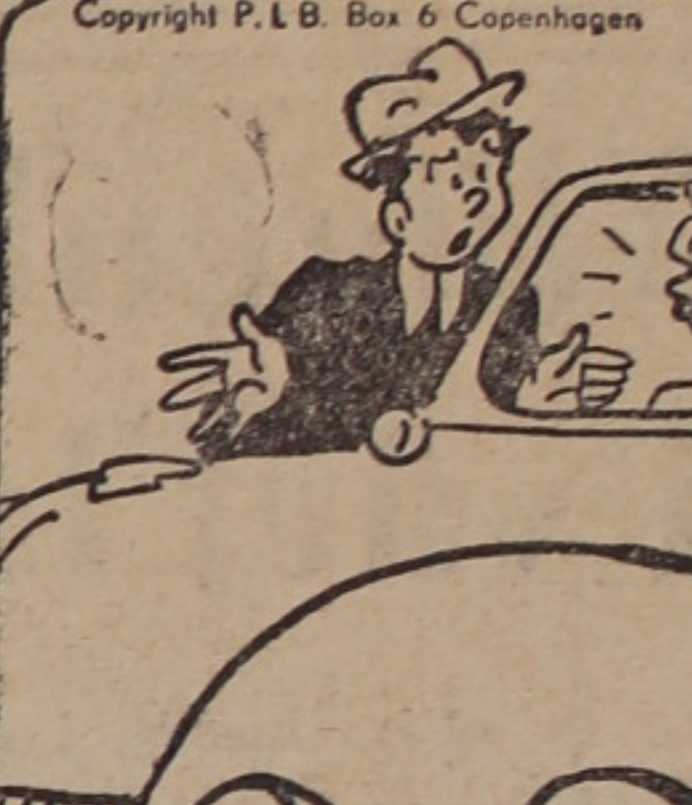
— Ja, jovisst, hr Simon, när Nilsson har blivit sjuk så... ja, jag kommer.

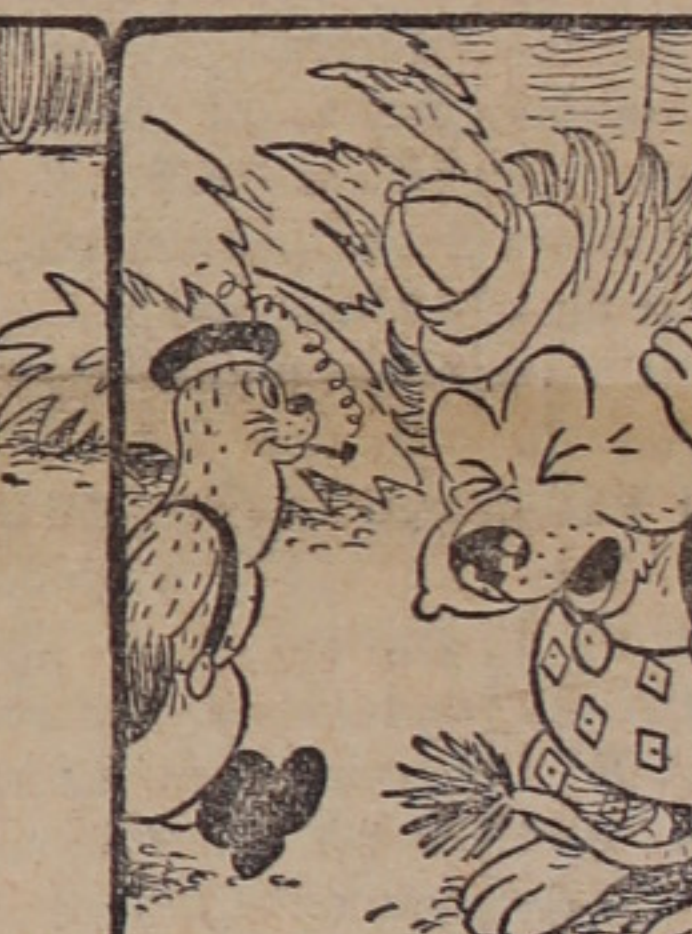
— Jo, Nalle, nu vet jag. Jag har alla de här järntunnorna liggande, men jag anar inte vad jag ska använda dem till.

— Jag tror inte att de kan användas till något annat än att föra ovasen med, men det är de till gengäld utmärkt till — bum, bum-melum!

— Men å andra sidan, Majken, alltså är ju klart, så vi kan nu starta riktigt tidigt i morron bitti i stället!

— Jag tror inte att de kan användas till något annat än att föra ovasen med, men det är de till gengäld utmärkt till — bum, bum-melum!

— Jag tror inte att de kan användas till något annat än att föra ovasen med, men det är de till gengäld utmärkt till — bum, bum-melum!

— Men å andra sidan, Majken, alltså är ju klart, så vi kan nu starta riktigt tidigt i morron bitti i stället!

— Jo, Nalle, nu vet jag. Jag har alla de här järntunnorna liggande, men jag anar inte vad jag ska använda dem till.

— Jag tror inte att de kan användas till något annat än att föra ovasen med, men det är de till gengäld utmärkt till — bum, bum-melum!

MUSIK I MORKER

Av Dagmar Edqvist

(2)

Sitt helvete.
Agneta sprang inåt skogen, slog mot grenarna utan att märka det, kastade sig ner och borrade in ansiktet i en tuva i en störtande, lös-släppt gråt.
Hon visste inte hur länge hon legat så när en röst sade:
— Jaha. Det lättar att gråta ut ibland.
Hon lyfte sig på armågarna, upp-löst och tårländad, såg först ett par grova mansskor, bredbenat-laterade i marken. De passade bra till röst. Men sedan kom en vadmalskjöl, grå och styv som ett tält, och därefter en kantarellkorg, bu-ren av en kvinnohand; en förfärad gammal kvinnohand, fast fingarna var krokade av reumatism. Sist, när hon böjde nacken bakåt, såg hon en dominerande kroknessa, en befallande mun, ett trassligt grått hår och ett par kupiga ögon, som var egendomligt milda och kvinnliga i det maskulina ansiktet. And-då tog de inte bort hennes för-sä-

känsla av att ha råkat ut för haxan i sagan.
— Tala om vad du grät för, sade haxan och satte sig på en sten.
— För att jag inte kan hjälpa min bror, svarade Agneta, hypnotiserad av det självklara då, som satte henne tillbaka på ett barnsligt lydnadssplan.
— Det blir värre och värre i stället för bättre... Allt vad jag gör för att trösta honom gör honom i stället ifrån sig.
— Och vad ska han tröstas för? frågade den gamla kvinnan.
Agneta svalde. Det gjorde ännu så ont.
— Han blev... blind. Det var under värnplikten. En förlupen flicka gick rakt igenom huvudet på honom — från tinning till tinning — och klippte av bägge synner-vern.
Den gamla kvinnan gav till ett oartikulärt läte av medkänsla.
— När hände det?
— För tre månader sedan. Först var han på sjukhuset. Sedan var han så nedstämd och skygg för

folk, fick nådig tillåtelse att byta kläder medan herr Schröder hämtade sin frus kantarellkorgar uppe i skogen.
Agneta tog upplivad brodern vid handen och började springa upp mot stugan. Han följde bromsande med, så att hon var böjd framåt o. han bakåt, med armarna sträckta mellan sig. Hon saktade plötsligt farten.
— Förlåt mig — jag glödde... Hon hejade sig sedan innan hon såg uttrycket i broderns ansikte och avslutade snabbt:
— ... glödde att du hade gjort dig illa i benet.
Hon teg ett ögonblick. Hon hade för övrigt stått märkvärdigt tyst under hela sammanträffandet där nere på vägen. Nu frågade hon i en ångslad viskning:
— Bengt — du gjorde det väl inte med flit.
— Nej, sade Bengt med ett egen-domligt tonfall. Nej, det gjorde jag inte.
Hon andades ut, men han gick med pannan i djupa veck.

(Forts)

Om vartannat

Svensk vill bli kung

"Om jag vore kung", skrev en gång Gustaf Fröding, "då skulle jag...". Ja, det var en hel hop, men han lovade, att han skulle låta kvinnorna bli både spår-vagnskuskar och biskopar, och han slutar sin deklaration med den orden, att "den kvinna, som bäst bevarade sin kvinnlighet i kuskliure eller mässkafan, den skulle jag upphöja på tronen vid min sida.

Man tycker annars, att det inte skulle vara så mycket att stå efter att bli kung. Det kunde ju vara skojigt i sagorna förstås att få den vackra prinsessan och ett halvt kungarrike, men i verkligheten är det ju så att kung-lighet inte står vidare högt i kurs ute i världen. Vi svenskar är för-stås väldigt kungakära, så att säga, vi gillar monarken och hela hans hus och är riktigt snälla undersåtar, som solar oss i den kungliga nåden. Men det finns en svensk frimärkshandlare, som inte därmed låter sig nöja. Han vill ha ett eget kungarrike. Nu har det just i dessa dagar blivit ett sådant ledigt, utan att ledig-blivandet föregåtts av en revolu-tion. Kungariket Redonda i Ka-ribiska havet är nämligen till sa-lu. Dess kung, en herre och poet i London John Gawsorth, eller som kung Juan I (Obs ej med "Don" framför), har råkat ut för samma öde, som drabbar de fles-ta poeter — han blir inte tryckt och följaktligen inte läst. Men det kostar pengar att hålla sig med papper och pennor och de torftig-a måltider, som en poet dock be-höver. Och sekiner det är just vad Juan I saknar. Han har inte ens så mycket, att han kan resa hela vägen hem till sitt kungari-ke Redonda och dess 100 inne-

vånare. Kunde han bara det, så klarade sig saken. Redonda är en rik fågelö med massor av guano. Han skulle kunna leva på göd-seln, så till sägandes, om han ba-ra kunde få den fraktad. Nu har han tröttnat på att vara kung un-der så brydsamma förhållanden. Han vill inte skattelägga sina un-dersåtar — hyggligt majestät — och därför vill han sälja. Svens-ken, som är frimärkshandlare till professionen, ligger mycket bra till som blivande köpare. Han tänker inte så mycket på inkomst-erna på fågelorten som mera därpå, att han skulle kunna ge ut egna frimärken och sälja des-sa vida omkring.

Det upplyses, att kung Juan I har erbjudanden på att få tre-kvarts miljon för sitt kungarrike. Han har reflektanter från alla håll. De högsta buden har givits av amerikanska miljonärer med giftasvuxna döttrar, som vill bli prinsessor och genom sin fina tit-ter och pappas pengar kunde klättra upp på samhällets rang-stege. Det finns också nyrika en-gelska finansmän, som inte har någon direkt titel utöver direk-tör att sätta på sitt visittkort, och det finns en hel rad andra enkla människor, som sneglar åt gua-noön av skilda motiv. Men som sagt svensken har gjort det bäst-a intrycket på Juan I, och fråga-r vil om vi inte snart får be-sked om att han axlat hermelins-manteln och satt på sig de andra insignier, som man måste ha på uniformen, om man skall vara en fin kung. Kronan då, frågar lä-saren. Ja, det har han naturligt-vis. Han både köper och säljer ju i kronor och nån krona blir det väl alltid över på affären.

Vidi.

Filosofens dom

Den gamle radikale filosofen och Nobelpristagaren lord Bertrand Russel (litteraturpriset 1950) har som bekant nu tagit oordentligt av-länd från den s k världsfreds-kongressen i Stockholm nästa vecka, som han efter de senaste av-rättningarna i Ungern funnit väl magstark att smälta. Den ädle lor-den smäller till lika kraftigt åt både öst och väst, och vid en lunch i London nyligen yttrade han be-träffande hrr Krusjtjevs o. Dulles' inställning till atomfrågan:

— Som förhållandena nu är och med de statsmän vi har, finns det högst 50 procents möjlighet för att det om 50 år kan existera något mänskligt väsen här på jorden!

"Skål, svärmor!"

Med den sedvanliga motiverin-gen "andlig grymhet" har mrs Jane Wooler i Cincinnati, USA, be-viljats skilsmässa från sin man. Mrs Woolers framlidna moder ha-de i många år varit ordförande i en av stadens nykterhetsförening-ar — och mr Woolers "grymhet" bestod nu i att varje gång han tog sig ett glas, nickade han upp mot svärmorsens porträtt på väg-jen och sa: "Skål, svärmor!"

— Fortsätt bara med att dricka ölsklint!

— Xi du inte lite för närgången nu John.

De dåliga vägarna

Dörrvakten vid en nattklubb i London hjälpte taxichauffören att stuva in fyra uppslupna gäster i bilen.

— Den här ska till Park Lane, den bredvid honom till Jermyn Street, den i framsätet till Piccadilly och den fjärde till Knightsbridge.

Taxichauffören körde iväg. Efter tio minuter kom han till-baka.

— Vill ni sortera dem åt mig igen. Jag körde över ett gupp på Trafalgar Square!

Förtroliga stunder

Svar till "Angerfull". Det är hårt när man här i livet ångrar sådant, som inte går att ändra. Men på sätt och vis är det ju ändå inte för sent i ert fall. Ni kan inte rätta ert misstag och gifta er med ert barns mor, men ni kan skriva ett brev till henne och be om förlåtelse, tala om hur ni ångrar er och säga att ni längtar efter att träffa ert barn. Rent juridiskt skulle jag inte heller tro att hon har rätt att hindra er, men den saken är det bäst ni frågar en jurist om. Och visst tycker jag ni ska sända en gåva till barnets bemärkelsedag. Men låt den gå genom barnets mor, hon kanske inte har talat om vem som är fadern och ett avslöjande kunde bli en chock, och det inte sker försiktigt. Skriv gärna hur det går och hjärtlig hälsning.

"Gallie"

Svar till "Tacksam för förslag till hjälp". Har ni aldrig hört talas om "falsk grossess", där vederbörande faktiskt känner alla symptom på havandeskap utan att det föreligger dylikt! Jag undrar om ni inte är utsatt för just detta? Det är nämligen otänkbart att en mänsklig varelse kan vara gravid så länge som ni säger er ha varit det utan att föda barnet. Men kanske ni li-der av någon annan åkomma som framkallar symptomliknande gra-viditetsbesvär? Har ni aldrig frågat läkare om den saken? Utan att nämna era egna misstankar? Jag tycker ni strikt ska följa läkarens ordinationer, så blir ni säkert snart frisk igen. Skulle ni tro, att även jag misstar mig, så får ju tiden ut-visa om ni får ett barn eller inte. Med hjärtlig hälsning.

"Gallie"

Bh dålig sparbank

En bh är inget bra gömställe för sedlar. Det fick en smälanning er-fara under helgen i Strömstad, där han på en restaurang träffade en skön stockholmsdam.

Sedan smälanningen bjöd sin nya bekantskap på några drinkar föreslog han att de skulle dansa. Samtidigt kom servitrisen med no-tan. — Efter betalningen gav sig mannen inte tid att lägga ner växelpengarna — nio tiokronors-sedlar — i plånboken utan placera-de dem i den djupt dekolleterade stockholmsdamens bh, där de en-ligt hans åsikt borde ligga tryggt.

Då dansen var slut och mannen skulle tömma sin tillfälliga spargris fanns där inga pengar. Smälanning-en blev så förgymmad att han be-gärde, att polisen skulle företa en revision hos den svekfulla bank-hållerskan.

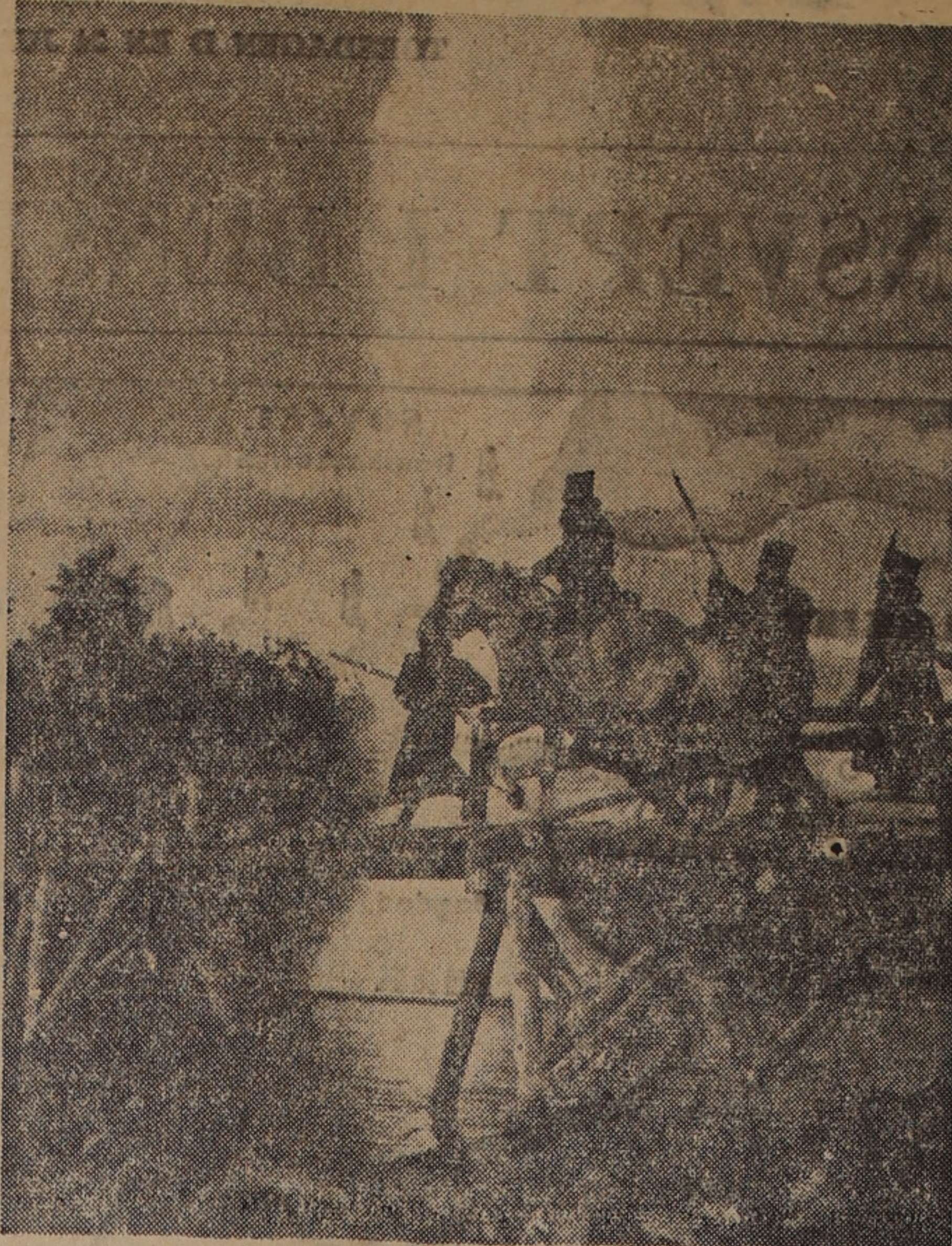
Paret tog en bil till polisstation-en, där en dam kroppssiterade stockholmskan. Pengarna hittades, dock inte i behån. Sedlarna hade i stället hamnat på kvinnans rygg.

Smälanningen fick sina växelpen-gar tillbaka och nu funderar åkla-garen på om han skall åtala kvin-nan för försök till stöld eller för-skingring.

Sjömansbad i Göteborgs kloakvatten

Sju holländska sjömän tog på söndagen ett bad som de troligen sent skall glömma. Medan andra kastade sig ut i mer eller mindre friska böljor plaskade nämligen holländarna, med synbar förtjus-ning, omkring i Göteborgs hamn. De verkade alldeles obehjupade av lortvattnet och svävade troligen i lycklig okunnighet om att man, en-dast ett kort stycke från "bad-platsen" pumpade ut 480.000 liter kloakvatten per minut.

"Här släpps ingen jäkel över bron"

Bilden visar en scen ur filmen "Sven Dufva" som man för närvarande spelar in i Finland. Vi ser Sven i v när de ryska kosackerna stormar fram över Virta bro.

Pannkakan

ALLA ÄR VI JU Adams barn och alla vill vi ha pannkakor, sä-ger ett gammalt danskt ordspråk. Vi vill alla vara med och ha en liten kaka.

Att en pannkaka kan rädda li-vet på en människas hör nog till ovanligheterna. Så har dock inträ-fat. Den som blev räddad till livet och konsten var vår store målare Carl Larsson, och episoden har han en gång själv berättat.

Efter mycken strävan och spar-samhet hade han äntligen kommit iväg till Paris, alla konstnärers drömstad. Där träffade han bekan-ta svenskar, som hjälpte honom till rätta. Visade honom stadens se-värddheter och lärde honom hitta rätt till de näringsställen, där man kunde äta billigt.

Carl Larsson gick inte i någon konstskola — han skriver själv att det var bra. I stället skaffade han sig en ateljé, den låg vid en liten tvärgata som hette rue Capron. "Ett stort bås in på en gård, på vil-ken en trappa utnåp på huset ledde upp till ateljén. Det blev att in-reda denna med mattor så att det utom denna blev två rum och farstu."

En liten grupp svenska konstnär-er slöt sig till Carl Larsson, och det fann han vara både trevligt och bra. Men som alltid hade sa-ken en annan sida, som C.L. be-skriver så här:

"...men som ingen av dem hade en sou så blev det snart betänk-samt för mig. Jag räknade ut på fingrarna att det bar åt skogen — och snart var mitt inestående på Crédit Lyonnais så knappt att jag sökte återknyta förbindelsen med min förläggare i Stockholm, Hj. Linnström. Men den stackarn var konkursmässig och svarade inte ens på mina brev.

Nu började jag bli riktigt rädd." LANAT PENGAR hade Carl Larsson aldrig gjort, han hade all-tid försökt klara sig själv. Han bräddes på sin mor. Han var fattig men stolt. Han skrev en gång om sig själv:

Med näsan högt i vädrat buren kan jag vandra. Jag lutar på mig själv, och ej på andra..."

Kamraterna var i regel alla fat-tiga och levde mest på kredit. Man höll till i "monsieur Sebrants mat-sal", där äts och dracks ogenerat, men av pengar syntes inte en franc utan en lång blyertsenna gick ur hand i hand, namnet tecknades på matnotan vilken sedan av värden hängdes på en krok på kontoret. Så snart någon fick pengar, var det en oskriven lag att man först skulle gå till monsieur Sebrant och betala

skulden eller en del av den. C.L. gick också dit ibland, men hittills hade han betalat kontant, varför värden väl kände till honom. I sin ateljé hade C.L. spått upp en väldig duk, som han börjat ar-beta på. Verket skulle heta "Den döende skaldens sista sång till den sjunkande solen", och skulle vara en scen från Syndafloeden.

Sedan konstnären köpt färger och andra utensiler, samt kostat på ett par seancer modell så befanns de ekonomiska tillgångarna slut.

VAD GÖRA i denna situation? Konstnären berättar själv:

— Jag stängde mig inne, jag hul-kade och rullade mig på golvet, jag kysste en gammal dödsdåle jag hade..."

Tre dagar gingo utan en bit mat. Jag väntade att ett under skulle ske. Nej, inte! Sag ingen utväg för det närvarande, men det som avgjorde mitt beslut var tanken på fram-tiden: den var svart, fullständigt hopplös."

C.L. hade alltså fattat sitt beslut att försvinna från detta eländiga liv och paltrade sig ner till Seine-n. — Det var på hösten, och det brukades just den månaden att gummor stodo i gathörnen och stekte pannkakor: "Sieurs, Mesdames, deux sous!" detta var precis vad jag hade i fickan, och som jag spart, ty så länge kunde ingen säga mig i ansiktet att jag inte ha-de en sou..."

Konstnären gick stolt förbi och kom ned till floden. Vattnet flöt svart och stilla dånerna i djupet. Han påminde sig en gammal posi-tivvisa: — Jag tror att jag går och hänger mej —

Han kom också att tänka på sin mor, och det gjorde alltsammans ändå kusligare än det förut var. Hon satt därhemma och drömde om sin sons framtid, hans fram-gång skulle också vara hennes...

— Jag kom att tänka på en tredje sak, sousstycket i fickan, och på en stor, tjock pannkaka. Den kan jag ju ta först, reflekterade jag. Tve-kande vände jag den lilla sträckan tillbaka, där jag hade sett den. Jag fick den och slök den, som en sten damp den ner i den tomma magen. Det gjorde ont..."

NU UPPENBARADE SIG en annan idé. C.L. tyckte, att han gärna kunde gå till sitt vanliga matställe, där han lagt ner så många slan-tar, begära sin vanliga förtäring och sedan med låsad förvirring säga att han glömt pengarna hem-ma. Det skulle ställa värken i ma-gen efter pannkakan — och så skulle han bli karskare.

Sagt och gjort — och där på ca-féet träffade C.L. sin gode vän

DOKTORN SVARAR

Under denna rubrik besvarar en svensk legitimerad läkare kostnadsfritt medicinska frågor från läsekretsen.

Förse frågorna med lämplig signatur och uppgiv helst ålder och kön. Det är givet att envars anonymitet obrottligt bevaras. Märk breven DOKTORN SVA-RAR och sänd dem till redak-tionen.

Svar till "Vad göra?" Det finns en del personer, som har röd näsa och där detta beror på en just i hu-den över näsan förekommande ut-vidgning av blodkärlen. Det brukar då med tiden uppstå gropighet och ojämnhet i huden och man kan i många fall behandla detta tillstånd med stor framgång. Behandlingen företas i allmänhet av hudspecia-list. Ibland kan det bli fråga om operation, varvid man skalar av den skadade huden, men i de flesta fall brukar det räcka med ett slags bränning av små hudstycken i ta-get. När de små brännsåren läker bildas ny, fin, jämn, blek, normal-färgad hud. Ni hänvisas till hud-specialist för att få hjälp med detta.

Svar till "Kalla fötter". Köld-känsla i fötterna och kvarstående kyla i underbenen samt ibland känslor av hetta och stickningar brukar i allmänhet vara betingade av en cirkulationsrubbing i un-derbenen. Det är mera ovanligt att en sådan cirkulationsrubbing fö-relliger hos yngre, men det före-ligger dock. Jag anser att ni bör söka läkare och diskutera denna fråga, då det finns mediciner som kan ge en vidgning av artärerna och en förbättrad cirkulation. Det är också möjligt att era symptom ej är betingade av en cirkulations-rubbing utan av en mera obe-stämbar och sannolikt helt ofarlig spänning med smärre reaktioner från cirkulationsorganen på denna grund.

— Du Gustav — har du hittat toaletten?

— Det här va livat.

— Nu j—r i min låda bjuder jag upp den blonda.

— Se upp med notan.

— Bums i bassängen, gubbar.

Dessa barer Europa runt måste hållas uppe av oss svenskar — av mig och de andra. Jag har aldrig fattat hur de kan förränta sig utan svensk medverkan.

(Jolo i DN)

Motorstopp.

För en gångs skull en historia om ett flygande tefat som kunde vara sann.

Tefatet landar på en åker. Besyn-nerliga varelser stiger ur. Asyna vittnet, en gammal bonde, gömmer sig förfärad bakom sitt åkdon.

— Var inte rädd, säger en av de besynnerliga varelserna, vi är inga människor!

Pauli. Han förklarade sin situation och fick omedelbart låna de två å tre francs som behövdes för att klara upp situationen.

Det hela reddes upp sig, och det tillgick så här:

— Dagen därpå stod kamraterna i kö på gården vid rue Capron. Bussiga kamrater! Sedan manar jag: "Kasta aldrig yxan i sjön!" Och alla minst sig själv...

Tänk så dumt om jag hade gjort det!"

Det får man verkligen hålla med om. Man är tacksam för att en pannkaka räddade livet på Carl Larsson den gången. Svensk konst hade varit åtskilligt fattigare an-nars.

Alla är vi Adams barn, och alla vill vi ha en pannkaka...

Fritz Bengtsson.

SAGT och SKRIVET

Luften tycks i alla fall vara en synnerligen efterfrågad artikel så här års. Allting blir sunt och bra av frisk luft — t o m avloppsvat-ten. Visste ni det?

Så är det i alla fall, ty numera går en metod för vattenrening ut på att avloppsvatten tillföres frisk luft, d v s syresättes, varvid bil-das bakterier som förgör de skad-liga bakterierna. Hör bara: "Det är en ständig strid mellan dessa bakteriehardar, och detta krig för med sig att det förorenade vattnet blir renat."

Äntligen ett krig som är till nå-gon glädje, käre vänner. Förore-nat vatten blir renat! Det kanske rent av kan bli Skåne och Kron-också. Bara nu inte de kämpande bakterierna i stridens hetta blir så törstiga att de dricker ur det själva. Det skulle i så fall ge yt-teligare bekräftelse på att allt krig är av ondo, t o m bakteriekrig där inga utom bakterierna själva slåss.

(Cello i Expr)

★

Den exklusiva njutningen i jak-ten på tårten är förbehållen kvin-nan. Mannen koncentrerar sig på att äta. På lunchrummen landet runt kan man dagligen se stora starka män med djupa intressen hänfört stoppa i sig kakor med chokladglasser, gräddbakelser och grön tårta. Det är en vacker och fridsam syn när en tänkarpappa lutas över spritsad maräng med jordgubbshalvor.

(Butter i DN)

Någon natt när jag vlistas i en främmande storstad grips jag all-tid av ambitionen att gå runt på barer.

De senaste tio åren har jag ald-rig gjort det utan att samtidigt en svensk turistbus kollektivt varit gripen av samma ambition. Jag har slunkit in på något skumt ställe och anat dekolleterade bar-flickor i halvdunklet och flaskor-nas skimmer, och ofelbart — vare sig det varit Paris, Bryssel, Ham-burg eller Berlin — har jag efter en stund hört hemlandsröster:

— Du Gustav — har du hittat toaletten?

— Det här va livat.

— Nu j—r i min låda bjuder jag upp den blonda.

— Se upp med notan.

— Bums i bassängen, gubbar.

Dessa barer Europa runt måste hållas uppe av oss svenskar — av mig och de andra. Jag har aldrig fattat hur de kan förränta sig utan svensk medverkan.

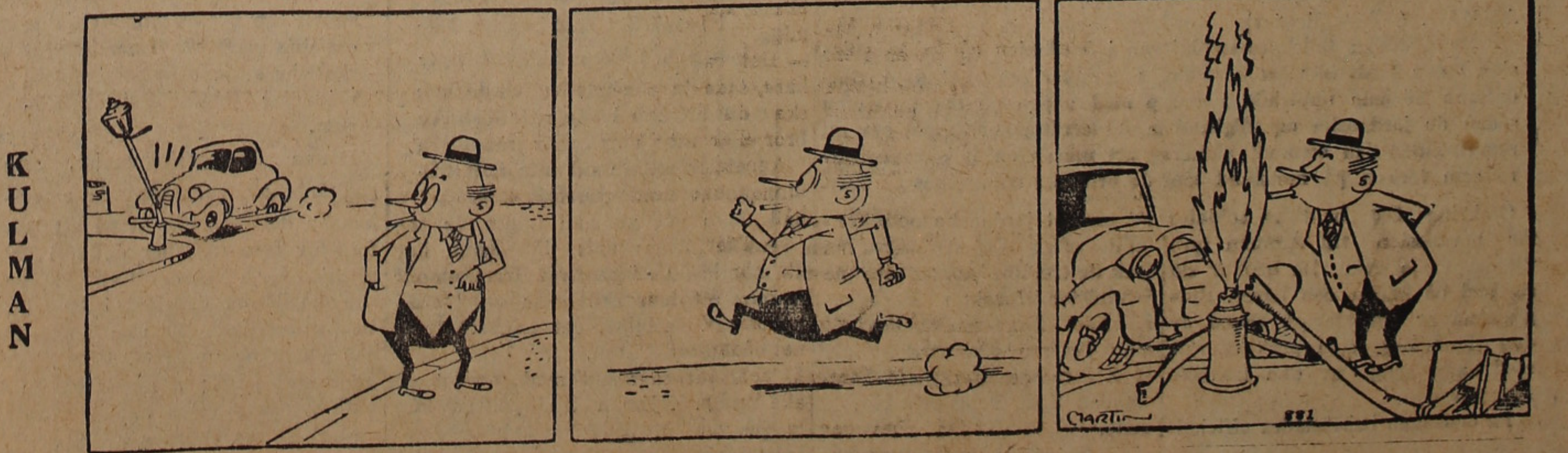
(Jolo i DN)

— Jag och min fru träffade va-rann första gången på institutet för talteknik!

Propp för Proppen

Som släktnamn har av statistiska centralbyrån denna vecka godkänts Isbo, Rudbacken, Eggebratt, Färe-dal, Kärgren, Malmefalk, Västerun, Algborn, Bernlind, Nelénus, Ols-toft, Stjernklef, Fredsdal, Wittin och Törel.

Däremot blev det avslag på nam-nen Agges, Astlin, Ollesdotter, Brandsberg, Härmarke, Proppen, Selmin, Sollmin, Treimo, Krisp, Poiner, Båtel och Stjerneko.

DE FLESTA OCH BÄSTA ORTSNYHETERNA FINNER NI I LAHOLMS TIDNING

